

ЕВРОПЕЙСКА КОМИСИЯ

Брюксел, 27.10.2011
COM(2011) 688 окончателен

2011/0309 (COD)

Предложение за

РЕГЛАМЕНТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

**относно безопасността на дейностите по търсене, проучване и добив на нефт и газ
в морски райони**

(текст от значение за ЕИП)

{SEC(2011) 1292 окончателен}

{SEC(2011) 1293 окончателен}

{SEC(2011) 1294 окончателен}

ОБЯСНИТЕЛЕН МЕМОРАНДУМ

1. КОНТЕКСТ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО

Основания и цели на предложението

Проучването и добивът на нефт и газ все по-често се извършва в морски райони, както и в сложни географски и геоложки среди, като например дълбоки води. Размерът и характеристиката на последните аварии с нефт и газ в морски райони¹ и „ситуации, близки до авария“², за които се съобщава в световен мащаб, в т.ч. във водите на Съюза, изискват действие. Те показват несъответствието между нарастващата сложност на операциите и неадекватния характер на установените практики по управление на риска. Отчитат се големи различия в изпълнението и отношението към мерките за сигурност сред отделните компании. Освен това аварията поставят на преден план предизвикателствата, пред които са изправени регулаторните органи, за осигуряване на подходящ контрол на дейностите в морските райони, както и липсата на прозрачност и обмен на информация във връзка с прилагането на мерките за сигурност в морската промишленост.

В Европа по-голяма част от добива на нефт и газ се извършва в морски райони. Една голяма авария в някоя от морските нефтени или газови инсталации в Европа може да причини материални загуби, щети на околната среда, икономиката, местните общини и обществото, при което да бъдат застрашени животът и здравето на работниците. Необходимо е да се ограничат възможностите за възникване на големи аварии във водите на Съюза.

Изследванията, консултациите между заинтересованите страни и анализите на риска, проведени от 2010 г. насам, определят основните проблеми за Съюза, а именно:

1. Риска от възникване на голяма авария с нефт или газ във водите на Съюза е значителен, а съществуващото разпокъсано законодателство и различни регулаторни и секторни практики не осигуряват условия за цялостно ограничаване на рисковете навсякъде в Съюза.
2. Съществуващата регулаторна рамка и оперативни разпоредби не осигуряват най-ефективните действия при извънредни ситуации, възникнали във водите на Съюза, като не са напълно изяснени и отговорностите за почистването и за конвенционалните щети.

Основните цели на това предложение следователно са (i) намаляване на рисковете от възникване на голяма авария във водите на Съюза, и (ii) ограничаване на последствията, ако такава авария така или иначе възникне.

---

¹ Примери: „Deepwater Horizon“ в САЩ през 2010 г. (11 жертви), „Montara“ в Австралия през 2009 г., „Usumacinta“ в Мексико през 2007 г. (22 жертви)

² Например разливи на нефт и изтичания на газ, пропуски в безопасността на производствения процес и контрола на сондажа; неизправности в резултат от неодобрена промяна в проекта; голям брой неизпълнени работи по поддръжката на критични за сигурността елементи. Последни примери за аварии: „Gullfaks C“ през май 2010 г., „Gannet F“, 2011 г. — и двете в Северно море

Общ контекст за регулаторна инициатива

Още през миналата година Комисията реагира на бедствието в Мексиканския залив с изготвянето на анализ на разликите в морските практики и законодателната рамка в Съюза, и последвалото съобщение „Изправени сме пред предизвикателството да се осигури безопасност на нефтените и газови дейности в морски райони“³ (прието през октомври 2010 г.). То за първи път посочи областите за действие в Съюза.

Съществуват значителни различия и разпокъсаност в законодателството и практиките на държавите-членки, отнасящи се до дейностите в морски райони (напр. лицензиране, клаузи за отговорност, стандарти за безопасност на съоръженията, прозрачност за обществеността и обмен на информация). Това отразява реалната липса на международни законодателни инструменти и пропуски в съответното европейско законодателство.

Въпреки че някои държави-членки разполагат с морски регулаторни системи, които се смятат за първокласни, при всички има възможности за подобрене. Особено важно е контролът на рисковете от сериозни опасности в морския сектор да бъде издигнат до постоянно високи стандарти навсякъде в Съюза.

Въз основа на честотен анализ на резултатите в сектора в Европа към днешна дата и на документиранияте разходи при възникналите аварии, очакваните средногодишни икономически загуби и щети от аварии с нефт и газ в морски райони в Съюза са в границите от 205 до 915 милиона евро. Този диапазон служи като емпирична основа за базовия риск при оценка на въздействието.

Предполага се, че натрупаните ползи за Съюза и държавите-членки значително превишават разходите за въвеждане на по-високи стандарти. По-голямата част от допълнителните разходи ще бъде поета от сектора, който ще има полза от намаляването на риска. Въпреки това опитът показва, че са необходими строго регламентирани и ясни отговорности за постигане на промяна на културата в сектора, което ще доведе до намаляване на риска като цел на настоящия регламент.

Основните цели, споменати по-горе, са обособени в четири конкретни групи:

1. Гарантиране на постоянното използване на най-добрите практики за контрол на големи аварии при извършване на дейности в отрасъла за добив на нефт и газ в морски райони, които потенциално засягат водите или крайбрежията на Съюза;
2. Прилагане на най-добрите регулаторни практики във всички европейски юрисдикции с нефтени и газови дейности в морските райони;
3. Засилване на готовността и капацитета на Съюза да се справи с извънредни ситуации, които потенциално засягат европейските граждани, икономиката или околната среда;
4. Усъвършенстване и изясняване на действащите в ЕС разпоредби в областта на отговорността и компенсациите.

---

³ COM(2010) 560 окончателен

Въз основа на изследванията и консултациите на Комисията със заинтересованите страни бяха изготвени практически мерки за изпълнение. В допълнение са идентифицирани варианти на политиката, които разпределят мерките в различни комбинации и средства за изпълнение. Тези варианти на политиката са описани в глава 2.

Действащи разпоредби в областта на приложението

Съюзът не разполага със законодателство, специално разработено за сектора на добив на нефт и газ в морските райони. Въпреки това съществуват по-широки достижения на правото на Съюза, които обикновено са само частично приложими за морския сектор. Настоящото предложение допълва основно следните елементи от европейското право:

- i. Екологична отговорност. Директивата за екологична отговорност 2004/35/ЕО разглежда отговорността за щети, нанесени на околната среда и във връзка с морския нефт и газ. Операторът на дейностите, които причиняват значителни екологични щети на защитените видове, природните местообитания или водата, е строго отговорен за предотвратяване и отстраняване на щетите, като поема изцяло разходите за това. Настоящото предложение има за цел да разшири съществуващата териториална приложимост на Директивата, понастоящем ограничаваща се до крайбрежната ивица и териториалното море във връзка с щети на водата, за да обхваща също всички морски води под юрисдикцията на държавите-членки.
- ii. Оценка на въздействието върху околната среда: Директива 85/337/ЕИО⁴, изменена с Директиви 97/11/ЕО⁵, 2003/35/ЕО⁶ и 2009/31/ЕО⁷, относно оценката на въздействието на някои публични и частни проекти върху околната среда е хармонизирала принципите на оценките на въздействието върху околната среда на проекти чрез въвеждане на общи минимални изисквания. Освен това конвенцията на ИКЕ на ООН за оценка на въздействието върху околната среда в трансграничен контекст, която принадлежи към екологичното право, е приложима по отношение на проекти с вероятност да оказват трансгранично въздействие. Нейното приложение обаче се извършва по усмотрение на изпълнителите при някои сондажни операции.
- iii. Закон за отпадъците: Директива 2008/98/ЕО относно отпадъците (Рамкова директива за отпадъците). Тази директива се прилага изцяло за нефтени разливи, както е утвърдено от Съда на Европейските общности. По този начин нефт, изтекъл от морска инсталация, попада в обхвата на европейското определение за отпадъци, като по този начин задължава замърсителя да извърши почистването.
- iv. Здраве и безопасност на работниците на работното място: - Директива 92/91/ЕИО (допълваща Рамкова директива 89/391/ЕИО) е главният елемент на европейското законодателство, отнасящо се до защитата на работещите в морските райони и работната им среда. Това предложение засилва режима на

---

⁴ ОВ L 175, 5.7. 1985 г., стр. 40.

⁵ ОВ L 73, 14.3. 1997 г., стр.5.

⁶ ОВ L 156, 25.6.2003 г., стр.17.

⁷ ОВ L 140, 5.6.2009 г., стр.114.

Директива 92/91/ЕИО, като включва между другото оценка на околната среда, изисква оценката на риска да бъде предоставена на регулатора за одобрение, създава план за уведомяване на сондажните работи и налага изискването за независима проверка на критичните елементи за контрол на риска.

- v. Опасности от големи аварии: Директива „Seveso“ 96/82/ЕО не се прилага за морския сектор, но някои от нейните елементи служат като добър пример за практиките във връзка с настоящото решение. Предложението, обаче, отива подалеч от Директивата „Seveso“, по-специално с изискването за съгласие от регулатора за оценка на риска, по-стриктна проверка на техническия и финансов капацитет на етапите на лицензиране или разпоредбите за напускане при евакуация и спасяване на работната сила.
- v. Предоставяне на разрешения за проучване, изследване и добив на въгледороди: Директива 94/22/ЕО е основна законодателна рамка за предоставяне на лицензи за проучване и добив. Това предложение не изменя самата директива, а засилва задълженията на съответните органи по време на процеса на лицензиране за подобряване на оценката на техническия и финансовия капацитет на кандидатите.
- vi. Реагиране при извънредни ситуации: Предложението въвежда нови изисквания за аварийното реагиране на държавите-членки и сектора, които се допълват от съществуващия капацитет на Съюза както вътре, така и извън него. Механизмът за гражданска защита на ЕС (Решение на Съвета 2007/779/ЕО), Центърът за мониторинг и информация (MIC)⁸ и Европейската агенция за морска безопасност⁹ (EMSA) са големи инструменти на Съюза за реагиране при извънредни ситуации. Вече бяха предприети мерки за разширяване на компетентността на EMSA с цел да се обхванат и аварии на морски инсталации (извън нейния основен фокус върху морския транспорт).

Съгласуваност с други политики и цели на Съюза

Регламентът е в съответствие с енергийната стратегия за 2020 г.¹⁰, а именно Приоритет 3, елементът за устойчива, сигурна и конкурентоспособна цена енергия в Европа.

Освен това регламентът е в съответствие с екологичното законодателство и политика на Съюза и неговите основни положения, като предотвратяване на замърсяването, контрол, предохранителния принцип и принципа „причинителят на замърсяването плаща“. Той е изцяло свързан и с морската политика, най-вече с целта за постигане на добро състояние на морската среда до 2020 г. (Рамкова директива за морската стратегия – Директива 2008/56/ЕО).

---

⁸ Оперативният център на Механизма за гражданска защита.

⁹ EMSA беше сформирана в резултат от последствията от аварията с танкерите „Erika“ (1999 г.) и „Prestige“ (2002 г.) с цел осигуряване на високо, еднакво и ефективно ниво на безопасност, сигурност, превенция на замърсяването и реакция на замърсяването по море.

¹⁰ SEC (2010) 1346: Енергия 2020, стратегия за конкурентоспособна, устойчива и сигурна енергетика.

2. РЕЗУЛТАТИ ОТ КОНСУЛТАЦИИТЕ СЪС ЗАИНТЕРЕСОВАНИТЕ ВОТ РЕГЛАМЕНТА СТРАНИ И ОЦЕНКИТЕ ЗА ВЪЗДЕЙСТВИЕТО НА ВАРИАНТИТЕ НА ПОЛИТИКАТА

Консултация със заинтересованите страни

Между 16 март и 20 май 2011 година беше проведено обществено допитване, което имаше за цел да изясни възгледите на заинтересованите страни относно необходимостта от предприемане на действия от страна на Съюза в различни области на политиката.

Комисията получи общо 64 коментара, обхващащи повече от 350 подробни отговора от заинтересованите страни

Обобщение на отговорите и на начина, по който са взети предвид

Допитването предизвика широка подкрепа за затягане на мерките за предотвратяване и реагиране на големи аварии в морските райони, но въпреки това средствата за постигане на тази цел бяха различни. Националните органи в района на Северно море смятат, че промените на европейско равнище не трябва да поставят под въпрос техните текущи регулаторни подходи на целеполагане, които предложението действително има за цел да насърчи. Като признава необходимостта от подобрене в общ смисъл, отрасълът беше най-консервативен към регулаторни промени при предпочитанията на целенасочени подходи и инициативи в отрасъла. От друга страна НПО и специализираните компании (напр. класификационни дружества) бяха най-активни в настояването за промени на равнище ЕС.

Основните промени се отнасят до:

Разрешения

Притежателите на лицензи трябва да носят отговорност за всички щети, които причиняват. По-голяма част от националните регулаторни органи и отрасъла смятат, че даването на лицензи и разрешения понастоящем се прилага добре в някои държави-членки, но в Съюза трябва да се работи с другите за подобряване на техните стандарти. Те смятат, че решенията за предоставяне на лиценз трябва да се вземат изключително от съответните държави-членки, но въпреки това би могло да се обменя информация със съседните страни, когато съществува възможност за трансгранично замърсяване. Бяха направени различни препоръки от отделни компании (напр. хармонизиране и опростяване на процедурите за даване на разрешение, както и отделяне на регулаторите за лицензиране и безопасност). Някои НПО и граждани подкрепят задължителното допитване или съгласие на съседната държава в случай на потенциал за трансгранично замърсяване.

Законодателният инструмент предвижда по-строго и основано на риска оценяване на техническия и финансов капацитет. Той също така въвежда екологичен елемент в контрола и предотвратяването на опасности от големи аварии в допълнение към елемента на безопасност.

Предпазване от аварии

Отрасълът трябва да се изправи пред предизвикателството да се справя още по-добре при предотвратяване на големи аварии, като едновременно с това да не рискува със занижаване на стандартите за предпазване от аварии, където държавите-членки вече разполагат с твърдо установен морски регулаторен режим. Отрасълът смята по принцип, че може да подобри ситуацията със саморегулиране и инициативи в сектора. НПО и в различна степен някои регулатори считат, че действащите разпоредби трябва да бъдат засилени и разширени с цел да се обхванат всички морски операции в европейски води.

Проверка на съответствието и отговорност за щетите

От съществено значение е наличието на строго спазване на ясните и разумни изисквания. Докато отрасълът твърди, че съответствието винаги е голям корпоративен приоритет, много заинтересовани лица виждат голяма необходимост от възприемане на по-висока култура на безопасност в целия отрасъл. Съответствието и постигането на надеждна и висока култура на безопасност са взети предвид в регламента.

НПО и някои класификационни дружества призоваха за по-строги физически инспекции. Националните регулатори и отрасълът по принцип се противопоставиха на това, като посочиха възможния недостиг на ресурси или рискове от дестабилизиране на текущите системи. Изискванията за проверки от независима трета страна също получиха определена подкрепа сред последните две групи.

Разширяване на обхвата на екологичната отговорност получи най-голяма подкрепа от НПО, докато регулаторите и отрасълът не застанаха на ясни позиции... Отрасълът и застрахователите демонстрираха склонност да се противопоставят на някои промени, като например задължително застраховане без ограничаване на отговорността в международен мащаб, докато НПО настоятелно изискват това.

Прозрачност, обмен на информация и съвременни практики

Най-вече НПО, но също така отрасълът и регулаторите, бяха на мнение, че едно по-високо ниво на прозрачност ще позволи на отрасъла и обществените органи да демонстрират, че нефтените и газовите дейности в морски райони се управляват и контролират правилно. Всички национални органи трябва да работят в тясно сътрудничество, като разработват допълнително модела, зададен от Форума на институциите по морските дейности в Северно море (NSOAF) и неформалните срещи на групата на ЕС и NSOAF.

Реагиране при извънредни ситуации

Реакцията при извънредни ситуации е основно задължение на оператора и засегнатите държави-членки, но ефективността и ефикасността на съществуващия в Европа капацитет за реагиране при нефтени разливи може да бъде допълнително усилен със сътрудничество и споделяне на експертен опит и други средства. EMSA има задължение за участие в почистването, ако това бъде поискано чрез Механизма за гражданска защита на ЕС от заинтересованите държави-членки.

Международни дейности

Компании със седалище в Съюза следва да полагат усилия, като от тях се очаква да следват политиките, очертани в настоящия регламент, и да не занижават стандартите, когато действат извън неговата територия.

Събиране и използване на експертни становища

Договореностите с международните и европейските заинтересовани страни (морския сектор, НПО) и държавите-членки, представляващи, регламентиращи или администриращи морския сектор, започнаха през април 2010 г. и достигнаха връхната си точка със съобщението от октомври 2010 г.

Оттогава насам както писмените, така и осъществените при срещи консултации между заинтересованите страни се разрастват все повече. Освен общественото допитване, националните регулаторни/надзорни органи са участвали в срещи осем пъти, организирани съвместно от Комисията и NSOAF. Въпросите на морската безопасност са поставени за разглеждане и на срещите на работната група на Берлинския форум за местните минерални горива¹¹. В допълнение към това се проведе редица срещи с международни и национални секторни асоциации, отделни предприятия, НПО и дружества за независима проверка и застрахователи. Освен това Комисията редовно взема участие в национални (напр. Консултативната група за предпазване и реагиране в случай на нефтени разливи в Обединеното кралство) и международни инициативи (напр. работната група по Глобална защита на морската околна среда в Г-20). Тези срещи се провеждат и досега. По подобен начин се провеждат постоянно консултации с други служби на Комисията (напр. Съвместния изследователски център — JRC) с имащите връзка с това и подлежащи на предаване квалификация и експертен опит. Комисията е наела двама експерти от националните органи за морска безопасност. Мненията на експертите се вземат изцяло предвид при формулиране на настоящия регламент.

Варианти на политиката и анализ на тяхното въздействие

От общите и конкретни цели, описани в глава 1, произтичат ясно очертани варианти на политиката. Съществуват четири такива варианта в допълнение към изходния вариант на ненамеса (вариант 0), както следва:

Нулевият вариант не предполага промяна на досега следваната политика.

Вариантът не носи допълнителни разходи, нито влияе на основния диапазон от разходи 205—915 милиона EUR.

Вариант 1 („Северно море, основен“) е началното ниво за значима намеса от страна на Съюза. Той въвежда в европейското законодателство Доклада за големи опасности (MHR), който се основава на документа за здраве и безопасност, необходим съгласно Директива 92/91/ЕО, но отива и по-далеч, като изисква регулаторът да го одобри преди началото на операциите. Изисква се режим на инспекции и наказания, който да послужи като основа на мерките, описани в MHR. Вариант 1 ще бъде въведен с приемането на нов закон.

---

¹¹ Берлинският форум (т.н. Форум на минералните горива) е годишна среща на заинтересованите страни, която се свиква от Комисията. Между годишните пленарни сесии три работни групи провеждат редовни заседания, на които се обсъждат актуални въпроси.

Вариант 1 въвежда допълнителни текущи разходи за сектора на приблизителна стойност **36 милиона EUR годишно** и намаление на риска, изразено спрямо изходните разходи на стойност приблизително **7—30 милиона EUR годишно**, средно **3% намаление** на базовия риск.

Вариант 1+ („Северно море +“) отива по-далеч, като въвежда незадължителни правни норми за по-строги критерии при оценяване на техническия капацитет на кандидатите за лицензи за морски нефтени и газови дейности; сближаване на националните планове за реагиране при извънредни ситуации; развитие на съвместими национални и притежавани от отрасъла средства за реагиране, както и предоставянето им на други страни при необходимост; и изясняване на обхвата на екологичните разпоредби, отнасящи се до отговорността на операторите (напр. приложимост на законодателството за отпадъците) относно морските аварии с нефт и газ. Съюзът ще предложи на компаниите със седалище на негова територия доброволни споразумения относно прилагането на европейските стандарти извън водите на ЕС.

Вариант 1+ въвежда допълнителни текущи разходи за държавите-членки на стойност приблизително **3 милиона EUR** и разходи за привеждане в съответствие за сектора (сумарно с вариант 1) на стойност приблизително **52 милиона EUR**. Сумарният резултат от варианти 1 и 1+ е **25—109 милиона EUR годишно**, средно **12% намаление** на базовия риск.

Вариант 2 („Най-добра практика на Съюза“) развива допълнително реформите от вариант 1+ в един съвкупен пакет. Признатата най-добра практика в света при контрола на риска от опасност от големи аварии става задължителна, а оценката на риска за околната среда се включва в MHR. Освен това в плановете на националните компетентни органи се въвежда най-добрата регулаторна практика и необходимите организационни стандарти. Тази комплексна оценка на риска за безопасност и околната среда включва в закона готовността за действия при извънредна ситуация и управление на наличните средства за реагиране. Ще бъде създадена Група по въпросите на добива на нефт и газ в морските райони с представители на компетентните органи за целия ЕС (EUOAG), а към директивите за лицензиране и екологична отговорност ще се прибави регламент.

Вариант 2 въвежда сумарни експлоатационни разходи за сектора на стойност приблизително **122 милиона EUR** (от 52 милиона EUR) и приблизително **12—18 милиона EUR** (от 3 милиона EUR) за държавите-членки, плюс еднократни административни разходи на стойност приблизително 18—44 милиона EUR. Разходите на Комисията за учредяване и поддържане на EUOAG са с приблизителна стойност **1 милион EUR**. Допълнителните мерки намаляват разходите за базовия риск с между **103—455 милиона EUR годишно** - **50% намаление** на базовия риск.

Вариант 3 („Агенция на ЕС“) допълнително засилва въздействието на вариант 2 със създаване на европейска агенция, която да институционализира и по този начин да консолидира реформите, постигнати с вариант 2. Тя ще извършва инспекции и разследвания, ще контролира и ще въвежда съгласуваност в работата, ще развива капацитет за намеса и ще подпомага изграждането на капацитет в съседните страни, които не са членове на Съюза.

Вариант 3 въвежда сумарни годишни текущи разходи за Комисията на стойност приблизително **35 милиона EUR годишно** (от 1 милион EUR) и 18—44 милиона EUR

еднократни начални разходи плюс 10 милиона EUR за закупуване на основни средства за реагиране. Повече разходи за сектора не се предвиждат.

Вариантите са сравнени в степен, в която се отнасят до мерките в таблица 1

№	Мярка	Вариант 0	Вариант 1	Вариант 1+	Вариант 2	Вариант 3
1	Подробна проверка на техническия капацитет на потенциалния оператор	0	0	G	L	Съюз
2	Създаване на режим на редовни инспекции и наказания	0	L	L	L	Съюз
3	Представяне на официални оценки за безопасността за одобрение от регулатора	0	L	L	L	Съюз
4	Разширяване на MHR в цялостен модел за управление на риска	0	0	0	L	L
5	Разширяване на практиките на Съюза върху задграничните операции	0	0	G	G	Съюз
6	Създаване на компетентен орган	0	0	0	L	Съюз
7	Създаване на платформа за регулаторен диалог	0	0	0	L	Съюз
8	Цялостен обмен на информация и прозрачност	0	0	0	L	L
9	Готовност за ефективно аварийно реагиране при големи аварии в морски райони	0	0	G	L	Съюз
10	Осигуряване на трансгранична разполагаемост и съвместимост на средствата за намеса	0	0	G	L	Съюз
11	Изясняване на обхвата на екологична отговорност	0	0	G	L	L

Таблица 1

0 = не се прилага по този вариант; G = указания/незадължителни правни норми; L = законодателно уреден; Съюз = отговорна е агенцията на ЕС

Дадена мярка може да се приложи с помощта на различни средства, които често предлагат баланс между ефективност и целесъобразност. В резултат на това всеки вариант на политиката се характеризира от една страна с набор мерки, запазени във варианта и с предпочитани средства за прилагане за всяка мярка по този вариант.

Предпочитаният вариант на политиката е вариант 2, тоест цялостна морска реформа, издигаща навсякъде в Съюза, с приемането на нов закон, нивото на управление на риска и готовността за действия при извънредни ситуации в морския сектор. Освен съгласуваност, този вариант осигурява по-голяма прозрачност на дейността на сектора и регулатора.

Този вариант може да намали базовия риск с 50% чрез засилени превантивни мерки и смекчаване, ако така или иначе възникне авария. Намалението на риска в усреднено парично изражение (приблизително 103—455 милиона EUR годишно) се сравнява благоприятно с прогнозните сумарни разходи за прилагането му (134—140 милиона EUR годишно). Вариантът е по-приемлив в административен и икономически смисъл, тъй като допълнителните текущи разходи по вариант 3 (приблизително 34 милиона EUR годишно) не успяват да постигнат съответно намаление на риска. Вариант 1+ е избор с умерено положително въздействие (12%) и възможности за прилагане, докато ползите от вариант 1 са недостатъчни да оправдаят (макар и малки) разходите.

3. ПРАВНИ ЕЛЕМЕНТИ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО

Предложението за регламент създава задължения за операторите, държавите-членки и Комисията, както следва:

Оператор

Операторът следва да организира дейностите си около модел на най-добра практика; да изготви доклад за големи опасности (MHR) и да го предаде на компетентния орган за оценка. Освен това операторът трябва да подаде уведомление за всяка една сондажна работа на регулатора. За MHR и за уведомленията за сондажи е необходима независима проверка на критичните елементи за безопасност. Операторите изготвят вътрешни планове за аварийно реагиране; насърчават оперативната и общата съвместимост на средствата за реагиране и докладват аварията и другата предвидена информация на съответната държава-членка в стандартен формат. Компаниите със седалище в Съюза се задължават да прилагат европейските стандарти за морска безопасност, когато действат зад граница.

Държави-членки

Органите, предоставящи разрешения в държавите-членки, оценяват по подходящ начин потенциалната дейност за безопасност и защита на околната среда (и финансовия капацитет за справяне с недостатъци в системата за безопасност) на кандидатите, когато вземат решение за предоставяне на разрешения за проучване или добив. Държавите-членки създават компетентни органи за надзор на безопасността, опазването на околната среда и готовността за справяне с извънредни ситуации и въвеждат строги стандарти за инспекция и разследване, подкрепени с подходящи наказания за нарушения на режима на работа от операторите. Държавите-членки ще предоставят съгласно указанията информацията, която се отнася до техните морски сектори, и ще докладват всички големи аварии и поуките, извлечени от тях, на Комисията. Държавите-членки ще изготвят външни планове за реагиране при извънредни ситуации в сътрудничество със съседните държави-членки. За осигуряване на оперативна съвместимост на експертния опит и физическите ресурси ще бъдат предприети мерки в подкрепа на трансгранична намеса в рамките на Съюза, в т.ч. от EMSA. Държавите-членки и секторът ще изготвят и периодично ще изпробват планове за реагиране при извънредни ситуации...

Комисия

Комисията следва да сформира Група по въпросите на добива на нефт и газ в морските райони с представители на компетентните органи, отговорни за морските нефтени и газови дейности в държавите-членки. Комисията следва да внесе изменения в Директивата за екологична отговорност (2004/35/ЕО) в рамките на регламента.

Правно основание

Проектът за регламент се основава на членове 192 (Околна среда) от Договора за функциониране на Европейския съюз за целите му по опазване на околната среда и 194 (Енергия) за свеждане до минимум на неблагоприятните последици за сигурността на енергийните доставки на Съюза и функционирането на вътрешния енергиен пазар.

Принцип на субсидиарност

Действия от страна на Съюза се предвиждат, само когато те могат да постигнат желаната цел по-ефективно отколкото държавите-членки, или когато самостоятелните действия на държавите-членки не постигат оптимално подобрение.

Компаниите функционират, а сондажни платформи, подобни на „Deepwater Horizon“, биват придвижвани през границите, но се сблъскват с различни регулаторни режими по отношение на националните юрисдикции. Последните реакции на държавите-членки подсказват, че без действия от страна на Съюза тези различия ще се изострят, тъй като предимно само страните от най-развитите региони планират самостоятелно подобрения, докато международните инициативи търпят много бавно развитие. Освен това, без действия от страна на Съюза, сегашните трудности при сравняване на резултатите в сектора и обмена на информация и данни за аварията ще продължат да съществуват.

Самостоятелните действия на държавите-членки няма да са достатъчни за постигане на системно опазване (в т.ч. отговорност за замърсяването) на околната среда, общо благо

и задължение на Съюза и неговите държави-членки съгласно Рамковата директива за морска стратегия.

Вероятността за възникване и последствията от големи морски аварии остават значителни навсякъде в Съюза въз основа на националните доклади и анализа на риска, проведен от Комисията през 2011 г. Добивът в морските райони се среща все по-често и в Средиземно море, Черно море и дори в Балтийско море, при което някои страни в тези морски региони имат по-малък опит в регулиране на морските операции. Досега дори в развитите региони (основно в Северно море) националните действия не успяват да достигнат общите стандарти и сравнимост на данните.

Като цяло, независимо от предвидените вече мерки в европейското законодателство, като например тези в областта на здравето и безопасността на работното място, липсата на действия на равнище ЕС има вероятност да лиши държавите-членки от най-подходящите средства за ограничаване на рисковете от големи морски аварии по един последователен и своевременен начин.

Принцип на пропорционалност

Член 5 от Договора за ЕО гласи, че действията на Общността не могат да надхвърлят необходимото за постигането на целите на този договор. За постигане на необходимия баланс между целите и средствата, които се предлагат за постигането им, настоящият регламент взема предвид:

- i. Разходите, причинени от аварията с „Deepwater Horizon“, се изчисляват от ВР на повече от 40 милиарда щатски долара; разходите за подобна авария в европейски води могат да бъдат от същия порядък
- ii. Аварии от мащаба на „Deepwater Horizon“ в морския сектор възникват с честота от десетилетия, която е висока за подобни големи аварии
- iii. Морският сектор на Съюза е с много висока стойност по отношение на националните икономики (приходи и заетост) и неговия принос към сигурността на доставките
- iv. Морският сектор носи относително високи приходи на участващите компании
- v. Обществеността си е развила крайно отрицателно отношение към рисковете от бъдещи големи аварии

Стойността на мерките, които се предлагат в настоящия регламент (приблизително 134—140 милиона EUR годишно), не е голяма в сравнение с намалението на риска, което те осигуряват (приблизително 103—455 милиона EUR годишно). Поради това те се предлагат като способстващи за целта мерки.

Избор на инструменти

За прилагането на вариант 2 се прави предложение за **регламент**. Той се отличава с предимства пред директивата поради своята яснота, системност и бързо изпълнение

чрез пряко прилагане¹². Като действа непосредствено в рамките на сектора, регламентът ще осигури и по-конкурентоспособна среда. Той също така ще допринесе успешно за планиране на действията при извънредни ситуации в борбата с трансграничното замърсяване.

По отношение на междуинституционалните споразумения, които се отнасят до консултативните и експертни групи на Комисията, трябва да бъде създадена Група по въпросите на добива на нефт и газ в морските райони с представители на компетентните органи с отделно решение на Комисията.

4. ОТРАЖЕНИЕ ВЪРХУ БЮДЖЕТА

Отражението върху бюджета от предложението се изчислява на около 2,5 милиона EUR през периода 2013—2016 г., в т.ч. компенсациите за участието на комитета. Помощта от EMSA се свързва главно с а) използване на спътникова система наблюдение, която е активна независимо от морските аварии; б) използване на аварийни съдове, организирани от EMSA. Аварийните съдове се договарят само за тази цел, като оперативните разходи се поемат от засегнатата крайбрежна държава-членка, която иска намеса. Регламент (ЕО) 2038/2006 създава многогодишна финансова рамка за реагиране при замърсяване през периода 2007—2013 г. Комисията не предвижда никакви промени на тази рамка. В заключение, за периода 2007—2013 г. не се предвижда увеличение на разходите за EMSA. В случай че за EMSA възникнат някакви допълнителни разходи през периода 2014—2020 г., те трябва да се покрият основно с реорганизация на вече договорените ресурси.

5. ДОПЪЛНИТЕЛНА ИНФОРМАЦИЯ

Изменение на действащо законодателство

Приемането на регламента включва изменение на Директива 2004/35/ЕО (Екологична отговорност)

Делегиране

Регламентът предвижда разработването на технически подробности на общ формат за докладване чрез делегиране и потенциални актуализации на техническите приложения посредством акт за прилагане.

Европейско икономическо пространство и Енергийна общност

Предложението е от потенциално значение за ЕИП и Енергийната общност.

---

¹² В други нормативни актове за секторите с висок риск/ висока стойност се отдаваше предпочитание на директивите, напр. Директивата за комплексно предотвратяване и контрол на замърсяването или Директива „SEVESO II“), докато по-специализирани високорискови сектори, като например гражданската авиация, често използват регламента за законодателна рамка.

Предложение за

РЕГЛАМЕНТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

**относно безопасността на дейностите по търсене, проучване и добив на нефт и газ
в морски райони**

(текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 192, параграф 1 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет¹³,

като взеха предвид становището на Комитета на регионите¹⁴,

в съответствие с обикновената законодателна процедура,

като имат предвид, че:

- (1) Член 191 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС) определя целите за опазване, защита и подобряване на качеството на околната среда и създава задължение за поддръжка на всички действия на Съюза с висока степен на защита въз основа на предпазителния принцип и превантивните действия, и за разумно и рационално използване на природните ресурси.
- (2) Целта на настоящия регламент е да намали случаите на възникване на големи аварии във връзка с нефтените и газови дейности в морски райони и да ограничи последиците от тях, като по този начин се подобри защитата на морската околна среда и крайбрежната икономика срещу замърсяване, както и за установяване на минимални условия за търсенето, проучването и добива на нефт и газ в морски райони, ограничаване на възможни прекъсвания на собственото производство на енергия в Съюза, и за усъвършенстване на механизмите за реагиране в случай на авария.

---

¹³ ОВ С , , стр. .

¹⁴ ОВ С , , стр. .

- (3) Настоящият регламент следва да се прилага не само за бъдещи инсталации и действия, но и по отношение на съществуващи инсталации при действието на преходни разпоредби.
- (4) Аварите във връзка с нефтени и газови дейности в морски райони през 2010 г., по-специално тази в Мексиканския залив, доведоха до преразглеждане на политиките, насочени към осигуряване на безопасност на морските дейности. Комисията даде ход на процес на преразглеждане и изрази първоначалното си становище относно безопасността на операциите по добиване на нефт и газ в морски райони в съобщението „Изправени сме пред предизвикателството да се осигури безопасност на нефтените и газови дейности в морски райони“ от 13 октомври 2010 г. Европейският парламент прие резолюции по темата на 7 октомври 2010 г. и 13 септември 2011 г. Енергийните министри на държавите-членки изразиха своята позиция в заключенията на Съвета по енергетика от 3 декември 2010 г.
- (5) Рисковете от голяма авария с нефт и газ в морски райони са значителни. Като намалява риска от замърсяване на морските води, тази инициатива следователно допринася за защитата на морската среда и по-специално за постигането на добро екологично състояние най-късно до 2020 г. съгласно разпоредбите на член 1, параграф 1 от Директива 2008/56/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 17 юни 2008 г. за създаване на рамка за действие на Общността в областта на политиката за морска среда (Рамкова директива за морска стратегия)¹⁵.
- (6) Рамковата директива за морска стратегия, която изисква да се вземат предвид сумарните въздействия от всички дейности върху морската околна среда, представлява екологичният стълб на Интегрираната морска политика. Тази политика се отнася до операциите с нефт и газ в морски райони, тъй като изисква съчетание на конкретните проблеми от всеки икономически сектор с главната цел за задълбочено познаване на океаните, моретата и крайбрежните зони с цел да се изработи съгласуван подход към моретата, като се отчитат всички икономически, екологични и социални аспекти чрез използване на Морското пространствено планиране и Познанията за морската среда.
- (7) В редица региони на Съюза са създадени отрасли за добив на нефт и газ в морски райони, като са налице перспективи за нови регионални проекти в европейски води. Добивът на нефт и газ в морски райони е съществен елемент от сигурността на енергийните доставки в ЕС.
- (8) Действащата разпокъсана регулаторна рамка, която урежда въпросите с безопасността на морските дейности в Европа, и настоящите практики за безопасност в сектора не осигуряват достатъчна гаранция за това, че рисковете от морски аварии са сведени до минимум навсякъде в Съюза, и че в случай на възникване на авария във водите на Съюза, ще бъде своевременно предприет най-ефективният начин на реагиране. При сега действащите режими на отговорност виновната страна не винаги може да бъде категорично установена

---

¹⁵ ОВ L 164, 25.6.2008 г., стр. 19.

и/или същата може да няма възможност, или да не може да бъде задължена да заплати всички разходи по отстраняване на щетите, които е причинила.

- (9) Съгласно Директива 1994/22/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 1994 година относно условията за предоставяне и ползване на разрешения за проучване, изследване и добив на въглеводороди[1], нефтените и газови дейности в морски райони в Съюза могат да се извършват при условията на придобиване на разрешение. В този смисъл от компетентния орган се изисква да вземе под внимание техническите и финансовите рискове, и ако е необходимо, съществуващото досие за отговорност на кандидатите, които искат да получат разрешения за изключителни права за проучване и добив. Необходимо е да се гарантира, че при проучване на техническите и финансовите възможности на притежателя на лиценз компетентните органи щателно проучват и неговия капацитет за осигуряване на непрекъсната безопасна и ефективна работа при всички предвидими условия.
- (10) Необходимо е да се поясни, че притежателите на разрешения за морски дейности съгласно Директива 94/22/ЕО са също така потенциални отговорни „оператори“ по смисъла на Директива 2004/35/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 21 април 2004 година относно екологичната отговорност във връзка с предотвратяването и отстраняването на щети, нанесени на околната среда¹⁶, като нямат право да делегират задълженията си в тази връзка на трета страна, наета по договор от тях.
- (11) Макар генералното разрешение съгласно Директива 94/22/ЕО предоставя на притежателите на лицензи изключителни права за проучване или добив на нефт и/или газ в рамките на даден район, реалните операции в този район трябва да се подлагат на непрекъснат експертен регулаторен надзор от държавите-членки, за да се гарантира, че са налице ефективни средства за управление с цел предотвратяване на големи аварии и ограничаване на въздействието им върху хората, околната среда и сигурността на енергийните доставки.
- (12) В съответствие с изменението на Директива 85/337/ЕИО, която се прилага по отношение на проучването и осъществяването на нефтени и газови дейности, проекти, които биха могли да окажат съществено въздействие върху околната среда, *inter alia* поради своя характер, мащаби или местоположение, са предмет на оценка относно това въздействие и на изискването за получаване на съгласие за предприемачески дейности. Съгласно Директива 85/337/ЕИО, когато дадена дейност е предмет на процедура за издаване на разрешение, следва да се осигури ефективно участие на обществеността в съответствие с Конвенцията на ИКЕ на ООН за достъп до информация, участие на обществеността в процеса на вземане на решения и достъп до правосъдие по екологични въпроси.
- (13) В Съюза вече има примери за добри стандарти в националните регулаторни практики във връзка с нефтените и газовите дейности. Въпреки това те не се прилагат последователно навсякъде в Съюза, като нито една държава-членка досега не е въвела всички най-добри регулаторни практики в законодателството си за предотвратяване на големи морски аварии или ограничаване на

---

¹⁶ ОВ L 143, 30.4.2004 г., стр. 56

последствията от тях за хората и околната среда. Най-добрите регулаторни практики следва да осигурят ефективно регулиране във връзка с безопасността и околната среда посредством интегриране на съответни функции в съвместен компетентен орган („компетентен орган“), който черпи ресурси от една или повече национални агенции.

- (14) След като на лицензирания оператор се предоставят права да извършва проучвания или да извлича нефт и газ, компетентният орган следва да бъде законово упълномощен и достатъчно осигурен с ресурси от държавата-членка, за да предприема действия по прилагане на законодателството, включително преустановяване на операциите, за да бъдат привлечени подходящи работници и да се осигури защита на околната среда.
- (15) Ефективността на действията на компетентния орган при проверка на годността на управлението на опасностите от големи аварии от притежателя на лиценза или от оператора директно се свързва с регулаторната политика за опасността от големи аварии, системите и експертния опит на компетентния орган. Независимо от правата на лицензираните оператори да извършват проучвания или да извличат нефт и газ, компетентният орган следва да бъде упълномощен да предприема действия по прилагане на законодателството, включително прекратяване на операциите, за да бъдат привлечени подходящи работници и за защита на околната среда. За изпълнение на тези функции компетентният орган се нуждае от подходящи ресурси, които да се предоставят от държавата-членка.
- (16) За обезпечаване на подходящо разграничаване между икономическото развитие и регламентирането във връзка с околната среда и безопасността компетентният орган трябва бъде доказано независим от национално икономическо спонсорство.
- (17) Комплексните големи опасности във връзка с морския нефтен и газов сектор, по-специално по отношение на технологичната безопасност, безопасното съхраняване на въглеродороди, херметичността, предпазването от пожар и взривове, евакуацията, напускането и спасяването, както и ограничаване на въздействието върху околната среда след голяма авария изискват целенасочен и специално изготвен регламент, който да взема предвид конкретните опасности в морския нефтен и газов сектор.
- (18) Този регламент следва да се прилага без да се засягат изискванията на други актове на Съюза, преди всичко в областта на здравето и безопасността на работниците на работното място, по-специално Директива 89/391/ЕО на Съвета от 12 юни 1989 година относно въвеждането на мерки за насърчаване подобряването на безопасността и здравето на работниците на работното място¹⁷ и Директива 92/91/ЕИО на Съвета от 3 ноември 1992 г. за минималните изисквания за подобряване опазването на безопасността и здравето на работниците в отрасли, свързани с рудодобива чрез сондиране (единадесета отделна директива по смисъла на член 16, параграф 1 от Директива 89/391/ЕИО)¹⁸.

---

¹⁷ ОВ L 183, 29.6.1989 г., стр. 1

¹⁸ ОВ L 348, 28.11.1992 г., стр. 9

- (19) За операции, които се осъществяват на стационарни и на мобилни инсталации, трябва да се прилага режим за дейности в морски райони, който да се прилага и за жизнения цикъл на дейностите по проучване и добив, от проектирането до извеждането от експлоатация и окончателно напускане.
- (20) Най-добрите налични понастоящем оперативни практики за предотвратяване на големи аварии при операции с нефт и газ в морски райони се основават на постигането на желаните резултати чрез всеобхватна оценка на риска и надеждни системи за управление.
- (21) Най-добрите оперативни практики в Съюза изискват собствениците и/или операторите на инсталации, в т.ч. мобилни сондажни платформи, да създадат ефективна корпоративна политика и подходящи мерки за предотвратяване на големи аварии и задълбочено и систематично да идентифицират всички сценарии за големи опасности, свързани с всички опасни дейности, които могат да се изпълняват на такава инсталация. Тези най-добри практики също така изискват оценка на вероятността и последиците, и необходимото управление на такива сценарии в рамките на всеобхватна система за управление на безопасността. Тази политика и тези мерки следва да бъдат ясно описани в документ („Доклад за големи опасности — MHR“). MHR трябва да бъде сравним и допълващ документа за безопасност и здраве, упоменат в Директива 92/91/ЕО, и следва да съдържа също така разпоредби относно оценката на риска за околната среда и аварийни планове. Трябва да е предвидено изискване MHR да се предоставя на компетентния орган за процедура по даване на съгласие.
- (22) За осигуряване на ефективността на управлението на риска от големи аварии във водите на Съюза докладите за големи опасности трябва да бъдат изготвени по отношение на всеки съществен аспект от жизнения цикъл на дадена добивна инсталация, в т.ч. проектирането, функционирането, операциите при съвместна работа с други инсталации, основни изменения и окончателно напускане. Докладът трябва да бъде предаван на компетентния орган, така че операциите да не могат да продължават, освен ако компетентният орган е приел доклада за големи опасности чрез подходяща процедура за даване на съгласие.
- (23) Пробиването и ремонтът на нефтени и газови сондажи следва да се предприема само на инсталация, при която технически могат да бъдат контролирани всички предвидими опасности в местоположението на сондажа, и която разполага с одобрен MHR.
- (24) В допълнение към използването на подходяща инсталация операторът на сондажа следва да изготви подробни планове, съответстващи на конкретните обстоятелства и опасности при всяка сондажна операция, и които в съответствие с най-добрите практики в Съюза предвиждат независима експертна проверка на проекта на сондажа. Операторът на сондажа трябва да изпрати уведомление за своите планове на сондажа на компетентния орган достатъчно своевременно, за да може компетентният орган да предприеме необходимите действия по отношение на планираната сондажна операция.
- (25) За гарантиране на безопасността на проекта и непрекъснатото безопасно функциониране, от отрасъла се изисква да спазва най-добрите налични практики, определени в официалните стандарти и инструкции, като същите е

необходимо да се актуализират с нови знания и нововъведения и съгласно изискванията за непрекъснато подобрене, така че операторите и компетентните органи да си сътрудничат, за да определят приоритетите за създаване на нови или усъвършенствани стандарти и указания в светлината на опита с аварията на платформата „Deerwater Horizon“ и други значими морски аварии, като следва да инициират съвременното изготвяне на методологически принципи и стандарти с най-висок приоритет.

- (26) С оглед на сложността на операциите по добиване на нефт и газ в морски райони, прилагането на най-добрите практики от операторите включва план за независима проверка от трета страна на елементите от критично значение за безопасността.
- (27) Най-добрите практики, които се изисква да бъдат прилагани в Съюза, следва да отговарят на изискванията на Регламент 391/2009/ЕО относно общи правила и стандарти за организациите за проверка и преглед на кораби във връзка с мобилни непроизводствени инсталации, и на еквивалентния му стандарт, приет от Международната морска организация¹⁹,
- (28) Оценката на риска в МНР следва да вземе предвид риска за околната среда, в т.ч. въздействията, които климатичните условия и измененията на климата оказват върху дългосрочната здравина на инсталациите; и като се има предвид, че морските нефтени и газови дейности в една държава-членка могат да имат съществено неблагоприятно въздействие върху околната среда в друга държава-членка, е необходимо да се установят и прилагат специални разпоредби в съответствие с Конвенцията за оценка на въздействието върху околната среда в трансграничен контекст.
- (29) За да се гарантира ефективно реагиране при извънредни ситуации, операторите трябва да изготвят специално за обекта планове за аварийно реагиране въз основа на сценариите за рисковете и опасностите, посочени в МНР, да ги представят на компетентните органи и да поддържат такива ресурси, които се изискват при необходимост за бързо изпълнение на тези планове.
- (30) За да се гарантира, че няма да бъдат подценени или пренебрегнати никакви проблеми във връзка с безопасността, от значение е да се създадат и насърчават подходящи мерки за докладване на тези сигнали и защита на информаторите.
- (31) Обменът на съпоставимите данни между държавите-членки се смята за трудно осъществим и ненадежден поради липсата на общ формат за докладване на данните във всички държави-членки. Общият формат за докладване на данните, които подлежат на докладване от държавите-членки, ще осигури прозрачност на безопасността и екологичното поведение на операторите и ще предостави обществен достъп до съответната и съпоставима в целия Съюз информация относно безопасността на морските нефтени и газови дейности и ще подпомага разпространението на поуките, извлечени от големи аварии и „ситуации, близки до авария“.

---

¹⁹ Кодекс за изграждането и оборудването на мобилни морски сондажни установки, 2 декември 2009 г. (2009 MODU Code)

- (32) За да се осигурят еднакви условия за обмен на информация и насърчаване на прозрачността на функционирането на морския сектор, изпълнителните правомощия следва да се предоставят на Комисията. Тези правомощия следва да бъдат упражнявани в съответствие с Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 г. за установяване на общите правила и принципи относно реда и условията за контрол от страна на държавите-членки върху упражняването от Комисията на изпълнителните правомощия²⁰.
- (33) Консултативната процедурата трябва да се използва за приемане на съответните актове за прилагане, за да се осигури постоянен обмен на данни навсякъде в Съюза.
- (34) За засилване на общественото доверие в авторитета и надеждността на морската дейност в целия Съюз държавите-членки трябва да предоставят доклади за дейността и аварията, да информират своевременно Комисията за големи аварии, като Комисията трябва периодично да публикува доклади за нивата на активност в ЕС и тенденциите в ефективността на работата във връзка с безопасността и опазването на околната среда в морския сектор.
- (35) Опитът показва, че за да се осигури поверителност на чувствителната информация, е необходимо да се предизвика открит диалог между компетентния орган и оператора. За тази цел диалогът между морските оператори и всички държави-членки трябва да се основава на съответните действащи международни инструменти и достиженията на правото на ЕС относно достъпа до екологично приложима информация, която е предмет на всяко първостепенно изискване за безопасност и защита на околната среда.
- (36) Стойността на взаимодействието между морските органи е категорично установена от дейностите на Форума на морските органи в Северно море и Международния форум на регулаторите. Подобно ценно сътрудничество трябва да бъде официално установено в целия Съюз, за да се насърчава резултатното взаимодействие между националните представители и Комисията на работно равнище.
- (37) Реагирането при извънредни ситуации и планирането на действията при големи морски аварии ще се осъществява по-ефективно със систематично и планирано сътрудничество между отделните държави-членки и между държавите-членки и отрасъла, както и чрез споделянето на съвместими ресурси, включително експертен опит. При необходимост тези мерки трябва също така да използват наличните ресурси и помощта, които са на разположение в рамките на Съюза, по-специално чрез Европейската агенция за морска безопасност и Механизма за гражданска защита на ЕС.
- (38) При изпълнението на задълженията по настоящия регламент трябва да се вземе предвид, че морските води, попадащи под суверенитета или юрисдикцията на държавите-членки образуват неразделна част от четирите морски региона, посочени в член 4, параграф 1 от Директива 2008/56, а именно Балтийско море,

---

²⁰ ОВ L 55, 28.2.2011 г., стр. 13

североизточния Атлантически океан, Средиземно море и Черно море. Поради тази причина трябва да се засили координацията с трети страни, които имат суверенитет или юрисдикция върху води в тези морски региони. Подходящи рамки за сътрудничество са регионалните морски конвенции, предвидени в член 3, параграф 10 от Директива 2008/56.

- (39) По отношение на Средиземно море, във връзка с настоящия регламент, се предприемат необходимите действия за присъединяване на Европейския съюз към Протокола за опазване на Средиземно море от замърсяване, произтичащо от изследването и експлоатирането на континенталния шелф, морското дъно и намиращата се под него почва („Морски протокол“), част от Конвенцията за опазване на морската околна среда и крайбрежната зона на Средиземно море („Конвенцията от Барселона“), одобрена с Решение 77/585/ЕИО на Съвета²¹.
- (40) Сериозните екологични тревоги, които се отнасят до арктическите води — гранична морска среда с особено значение за Общността — изискват специално внимание, за да се гарантира опазване на околната среда на Арктика във връзка с всякакви морски дейности, в т.ч. изследвания.
- (41) Националните външни планове за аварийно реагиране следва да се основават на оценки на риска, проведени с оглед на изготвянето на МНР. Свързаните с това, специално изготвени за обекта, планове за действие при извънредни ситуации за ограничаване на авариите следва да вземат предвид последните актуализирани Насоки за оценка и картографиране на риска за целите на управлението на бедствия (Работен документ на службите на Комисията SEC(2010) 1626 окончателен от 21.12.2010 г.).
- (42) Ефективното реагиране при извънредни ситуации изисква незабавни действия от оператора и тясно сътрудничество с компетентните органи, които координират въвеждането на допълнителни ресурси за аварийно реагиране в хода на развитие на ситуацията. То също така включва пълно разследване на аварията, което следва да започне своевременно, така че да се гарантира минимална загуба на важна информация и доказателства. След аварията компетентните органи следва да направят съответните заключения и да предприемат всички необходими мерки.
- (43) За да се гарантира успешно изпълнение на изискванията на настоящия регламент, следва да бъдат въведени ефективни и пропорционални санкции.
- (44) За да могат предложените минимални изисквания да се приведат в съответствие с последните тенденции в развитието на технологията и съответните практики, Комисията следва да получи правото да внася изменения в изискванията от приложенията към настоящия регламент в съответствие с процедурата, упомената в член 4 от Регламент (ЕС) № 182/2011.
- (45) Следователно, за да не се допускат големи аварии във връзка с морските нефтени и газови дейности и да се ограничат последствията от тях, правото за приемане на актове в съответствие с член от Регламент (ЕС) № 182/2011 следва

---

²¹ ОВ L 240, 19.9.1977 г., стр. 1.

да се предостави на Комисията по отношение на определението за минималните основни изисквания във връзка с тези операции съгласно принципите, декларирани в настоящия регламент и по-специално в приложенията към него. От особено значение е Комисията да проведе подходящи консултации по време на подготвителния етап, включително на експертно равнище.

- (46) При подготвянето и съставянето на делегирани актове Комисията следва да осигури едновременното, своевременно и подходящо предаване на съответните документи на Европейския парламент и Съвета.
- (47) Освен мерките, въведени в настоящия регламент, Комисията следва да проучи и други подходящи средства за подобряване на ефективността на предотвратяването на аварии, свързани с добива на нефт и газ в морски райони, и за намаляване на последиците от тях.
- (48) Тъй като никакви налични инструменти за финансово обезпечение, в т.ч. споразумения за покритие на риска, не могат да се справят с всички възможни последиствия от крайно опасни аварии, Комисията трябва да продължи с извършването на допълнителен анализ и изследвания на подходящите мерки за осигуряване на достатъчно ясен режим на отговорност за щети, свързани с морски нефтени и газови операции, изисквания относно финансовия капацитет, включително наличието на резервни инструменти за финансово обезпечение или други средства.
- (49) На европейско равнище, от значение е техническите стандарти да бъдат допълвани със съответната правна рамка от законодателството за безопасност на продуктите, което се прилага по отношение на всички морски инсталации във водите на Съюза, а не само за стационарните производствени инсталации. Комисията следователно трябва да продължи с извършването на допълнителен анализ на стандартите за безопасност на продуктите, приложими за морските нефтени и газови операции.

ПРИЕХА НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

ГЛАВА I УВОДНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 1 Предмет и обхват

1. Настоящият регламент определя минималните изисквания за отрасъла и националните органи, които вземат участие в осъществяването на операции по добиването на нефт и газ в морски райони, след предоставянето на разрешение съгласно Директива 94/22/ЕО.
2. Настоящият регламент се прилага по отношение на всички операции по добиването на нефт и газ в морски райони, определени в член 2.

3. Настоящият регламент се прилага по отношение на всички свързани с горните дейности инсталации, подводни инсталации и свързаната с тях инфраструктура във водите на държавите-членки, включително техните изключителни икономически зони и в техните континентални шелфове по смисъла на Конвенцията по морско право на ООН (UNCLOS).
4. Настоящият регламент има за цел да допринесе за постигане на целите на Директива 2008/56/ЕО на Европейския парламент и на Съвета за създаване на рамка за действие на Общността в областта на политиката за морска среда.
5. Разпоредбите на настоящия регламент се прилагат без да се накърнява съответното законодателство на Съюза, по-специално това, което се отнася до здравето и безопасността на работниците на работното място, преди всичко Директиви 89/391/ЕИО и 92/91/ЕИО на Съвета.
6. Настоящият регламент се прилага без да се засягат Директиви 85/337/ЕО, 2008/1/ЕО, и Директива 2003/4/ЕО.

Член 2 *Определения*

По смисъла на настоящия регламент:

1. „приемлив“ означава: да бъде сведен рискът от голяма авария до допустим до най-високата степен, след която влагането на допълнително време, ресурси или разходи не води до съществено намаление на риска от авария;
2. „приемане“ означава: предаване в писмена форма от компетентния орган на оператора на положителните заключения от проверката на доклада за големи опасности на оператора съгласно изискванията на настоящия регламент;
3. „разрешение“ означава: разрешение, предоставено съгласно Директива 94/22/ЕО;
4. „комбинирана операция“ означава: операция, осъществявана от непроизводствена инсталация с друга инсталация или инсталации за цели във връзка с другата(ите) инсталация(и), като по този начин съществено се влияе на рисковете за безопасност на хората или защита на околната среда на някои или всички такива инсталации;
5. „начало на операциите“ означава: момент във времето, в който инсталацията участва за първи път в операциите, за които е предназначена;
6. „компетентен орган“ означава: органът, определен съгласно настоящия регламент и отговорен за задълженията, свързани с неговия обхват;
7. „свързана инфраструктура“ означава: морски съоръжения, тръбопровод или някаква друга инсталация над или под водната повърхност, използвани за транспортиране на нефт и газ до друга близка инсталация, производствена или складова база на брега, или за транспортиране и товарене на нефт на снабдителен танкер;

8. „процедура за даване на съгласие“ означава: процедура на всеобхватна оценка на цялата необходима информация във връзка с планираната от компетентния орган операция по добиването на нефт и газ в морски райони, която приключва с приемане на доклада за големи опасности от компетентния орган и липса на възражения по отношение на уведомленията за сондажни или комбинирани операции, представени от операторите;
9. „зона на изключване“ означава: участъкът около инсталацията, определен от държавата-членка, в който е забранено да се извършват дейности, които не са свързани с нея;
10. „разрешение за проучване“ означава: разрешение, предоставено от дадена държава-членка за проучване на нефт и газ в подземния слой на лицензирания участък, но не и за добив на нефт и газ за търговски цели;
11. „външен план за аварийно реагиране“ означава: местна, национална или регионална стратегия за предотвратяване разрастването или ограничаването на последствията от авария във връзка с операция по добиването на нефт и газ в морски райони, служеща си с всички налични ресурси в допълнение към тези, описани във вътрешните планове за аварийно реагиране;
12. „проверка от независима трета страна“ означава: оценка и потвърждение на валидността на конкретни писмени декларации, направени от физическо или юридическо лице, което не се намира под контрола или влиянието на автора на декларациите;
13. „отрасъл“ означава: частни компании, които пряко участват в морски нефтени и газови дейности съгласно настоящия регламент, или чиито действия са тясно свързани с тези операции;
14. „инсталация“ означава: производствена или непроизводствена инсталация;
15. „вътрешен план за аварийно реагиране“ означава: общ преглед, изготвен от оператори съгласно изискванията на настоящия регламент, относно мерките за предотвратяване разрастването или ограничаване на последствията от дадена авария във връзка с морски нефтени и газови операции в пределите на зоната за изключване около инсталацията;
16. „лицензиран участък“ означава: географският участък, за който се отнася разрешението съгласно Директива 94/22/ЕО;
17. „притежател на лиценз“ означава: притежателят на разрешението за осъществяване на морски операции съгласно Директива 94/22/ЕО;
18. „голяма авария“ означава: възникването на пожар или експлозия, съществена загуба на управлението на сондата или съществено изпускане на въглеводороди в околната среда, съществени щети по инсталацията или нейните съоръжения, загуба на херметичност на инсталацията и всяко друго събитие със смъртни случаи или сериозно нараняване на пет или повече лица, намиращи се или работещи във връзка с инсталацията;

19. „голяма опасност“ означава: ситуация, която е възможно да прерасне в голяма авария;
20. „непроизводствена инсталация“ означава: инсталация, която е различна от производствената инсталация, и служи за проучвателно сондиране и като спомагателна инсталация за добив;
21. „морски нефтени и газови операции“ означава: всички дейности, свързани с проучването, добива или преработката на нефт и газ в морски райони. Това включва транспорт на нефт и газ през морската инфраструктура, свързана с инсталация или подводна инсталация;
22. „оператор“ означава: операторът на производствена инсталация или собственикът на непроизводствена инсталация, както и операторът на сондажна операция. Операторът и притежателят на лиценз попадат под определението на член 2, параграф 6 от Директива 2004/35/ЕО;
23. „оператор на производствена инсталация“ означава: лице, назначено от притежателя на лиценз да стопанисва и управлява основните функции на дадена производствена инсталация;
24. „собственик“ означава: лице, което има право по закон да контролира работата на непроизводствена инсталация;
25. „добив на нефт и газ“ означава: извличане на нефт и газ за търговски цели от подземния слой на лицензирания участък, включително преработка на нефт и газ в морски райони и транспортирането им през свързана инфраструктура, включително тръби, конструкции и устия на сондажа на морското дъно, както и съхраняване на газ в подводни образувания с цел извличане на газа;
26. „производствена инсталация“ означава: инсталация, използвана за добив на нефт и газ;
27. „разрешение за добив“ означава: разрешение, предоставено от дадена държава-членка за добив на нефт и газ;
28. „общественост“ означава: едно или повече физически или юридически лица и, в съответствие с националното законодателство или практика, техните сдружения, организации или групи;
29. „отговорен орган“ означава (в контекста на аварийно реагиране на морско произшествие): основна организация за спасителни дейности при извънредни ситуации на държава-членка, отговорна за осъществяване на аварийно реагиране на голяма морска нефтена и газова авария;
30. „риск“ означава: вероятността за конкретна последица, възникваща в конкретен период или при определени обстоятелства;
31. „подходящ“ означава: напълно подходящ за дадено изискване или ситуация и основаващ се на обективни доказателства и представен с анализ, сравнение с подходящи стандарти или други решения, използвани при сравними ситуации от други органи или сектора;

32. „сондажна операция“ означава: пробиване на сондаж с цел изследване или добив, включително преустановяване на операциите, поправка или изменение на сондажи, окончателно напускане или всяка операция, която се отнася до сондаж, която може да доведе до аварийно изпускане на течности или риск от голяма авария;
33. „оператор на сондаж“ означава: лицето, назначено от притежателя на лиценз да планира и осъществява сондажна операция.

ГЛАВА II

ПРЕДОТВРЯВАНЕ НА ГОЛЕМИ ОПАСНОСТИ ВЪВ ВРЪЗКА С НЕФТЕНИ И ГАЗОВИ ДЕЙНОСТИ В МОРСКИ РАЙОНИ

Член 3

Основни принципи на управлението на риска при нефтени и газови дейности в морски райони

1. Операторите предприемат всички подходящи мерки за предотвратяване на големи аварии от операции по добиването на нефт и газ в морски райони. Компетентните органи осъществяват надзор за изпълнение на това задължение от страна на операторите.
2. Операторите гарантират, че всички лица, на които е възложено да изпълняват конкретни задачи на съответните инсталации, по подобен начин ще действат в съответствие с изискванията, изложени в настоящия регламент, по-специално с приложения IV и V към него. Операторите не се освобождават от задълженията си по настоящия регламент с факта, че действията или липсата на действия, които водят или допринасят за възникването на големи аварии, са извършени от такива лица или техния персонал.
3. В случай че такава авария така или иначе възникне, операторите и компетентните органи предприемат всички подходящи мерки за ограничаване на последиците от нея за човешкото здраве и околната среда, и където е възможно за недопускане на сериозни прекъсвания на добив на нефт и газ в рамките на Съюза.
4. Нефтените и газови дейности в морски райони, попадащи под обхвата на настоящия регламент, се осъществяват въз основа на систематична оценка на вероятността за опасни събития и последствията от тях, и при прилагане на мерките за контрол по такъв начин, че рисковете от големи аварии за хората, околната среда и морските ресурси да са приемливи.

Член 4

Съображения за безопасност в рамките на разрешението за нефтени и газови дейности в морски райони съгласно Директива 94/22/ЕО

1. Решенията относно предоставянето на разрешения за нефтени и газови дейности в морски райони съгласно Директива 94/22/ЕО вземат предвид

капацитета на кандидатите да отговарят на изискванията за конкретни дейности в рамките на това разрешение, което се изисква съгласно съответните разпоредби на законодателството на Съюза, по-специално в настоящия регламент.

2. По-специално, когато се оценява техническият и финансовият капацитет на лицата, които кандидатстват за разрешение за нефтени и газови дейности в морски райони, се обръща дължимото внимание на рисковете, опасностите и всяка друга свързана с това информация във връзка с въпросния участък и конкретния етап на операциите по проучване и добив, както и на финансовите възможности на заявителите, включително всяко финансово обезпечение и възможност за покриване на отговорностите, които потенциално произтичат от въпросните нефтени и газови дейности в морски райони, по-специално отговорността за екологични щети.
3. Разрешения за морски операции за проучване на нефт и газ и за операции за добив се предоставят отделно.
4. Лицензиращите органи съгласно Директива 94/22/ЕО, при оценяване на техническия и финансов капацитет на лицата, които кандидатстват за разрешение за нефтени и газови дейности в морски райони, вземат предвид рисковете, опасностите и всяка друга информация, свързана със съответното местоположение и конкретния етап на операциите по проучване и добив.

Член 5

Участие на обществеността в процедурите за предоставяне на разрешение

1. Държавите-членки гарантират, че на обществеността се дават своевременно реални възможности за участие в процедурите по даване на разрешения в тяхната юрисдикция в съответствие с изискванията, предвидени в приложение I към настоящия регламент. Процедурите са предвидените в приложение II към Директива 2003/35/ЕО.
2. Държавите-членки могат да определят по-подробни процедури за информиране на обществеността и за консултации с нея.
3. Участието на обществеността се организира така, че разкриването на информация и участието на обществеността да не представлява риск за безопасността и сигурността на морските нефтени и газови инсталации и тяхното функциониране.

Член 6

Даване на съгласие за морски нефтени и газови операции в границите на лицензираните участъци

1. Инсталациите се експлоатират само в лицензираните участъци от притежателите на лиценз или от субекти, на които те възлагат тази дейност и които са одобрени от държавите-членки.

2. В случай че компетентният орган прецени, че субектът, назначен от притежателя на лиценз не е квалифициран да действа като оператор на инсталация, или като оператор на сондаж, притежателят на лиценз поема всички задължения на оператор съгласно настоящия регламент.
3. Инсталации съгласно параграф 1 не могат да започнат или да продължат да извършват операции без да е представен доклад за големи опасности съгласно условията и сроковете, упоменати в членове 10 и 11, и приет от компетентния орган съгласно настоящия регламент.
4. Сондажни и комбинирани операции не могат да бъдат предприемани, ако докладът за големи опасности за дадения обект не е приет съгласно параграф 3 от настоящия член. Освен това операции не могат да започват и да се извършват без да е представено уведомление за сондажни или комбинирани операции съгласно условията и сроковете, упоменати в членове 13 и 14, на компетентния орган, или ако компетентният орган направи възражения относно съдържанието на уведомлението.

Член 7

Отговорност за щети, нанесени на околната среда

1. Притежателят на лиценз носи отговорност за предотвратяване и отстраняване на щетите, нанесени на околната среда, съгласно Директива 2004/35/ЕО, причинени от морските нефтени и газови дейности, извършвани от притежателя на лиценз или всяко лице, което участва в морските нефтени и газови операции въз основа на договор с притежателя на лиценз. Процедурата за даване на съгласие за операции съгласно настоящия регламент не засяга отговорността на притежателя на лиценз.

Член 8

Национален компетентен орган

1. Държавите-членки с нефтени и газови дейности в морски райони под тяхна юрисдикция определят компетентен орган, отговорен за задълженията, изложени в настоящия регламент.
2. Компетентният орган, определен съгласно параграф 1, отговаря за изпълнение на следните задължения:
  - а) оценяване и приемане на докладите за големи опасности, оценяване на уведомленията за проекта, оценяване на уведомленията за сондажни или комбинирани операции, както и всички други подобни документи, които им се предоставят;
  - б) извършване на инспекции, провеждане на разследвания и предприемане на действия по прилагане на законодателството;
  - в) изготвяне на доклади съгласно настоящия регламент.

3. Компетентният орган се устройва в съответствие с разпоредбите на член 19, така че да осигурят независимо изпълнение на потенциално конфликтни задължения, експертни умения и обща ефективност при регламентиране на нефтените и газови дейности в морски райони.
4. Държавите-членки осигуряват необходимите ресурси на компетентния орган, за да може той да изпълнява задълженията си по настоящия регламент.
5. Компетентният орган полага усилия да подготви и проведе координирани или съвместни процедури, необходими за изпълнение на задълженията по настоящия регламент, както и да изпълни изискванията съгласно всяко друго приложимо законодателство в Съюза. В случай че компетентният орган се състои от няколко агенции, те следва да избягват дублиране на регулаторните функции.

ГЛАВА III

ПОДГОТОВКА И ПРОВЕЖДАНЕ НА НЕФТЕНИ И ГАЗОВИ ДЕЙНОСТИ В МОРСКИ РАЙОНИ ВЪЗ ОСНОВА НА ОЦЕНКА НА РИСКА

Член 9

Условия за експлоатация на морски инсталации

1. Съгласно преходните разпоредби в член 39, операторът на производствена или непроизводствена инсталация представя на компетентния орган следните документи:
  - а) в случай на планирана производствена инсталация – уведомление за проекта в съответствие с изискванията на приложение II, част 1;
  - б) доклад за големи опасности, в който се съдържат подробните данни, упоменати в член 10 или член 11;
  - в) вътрешен план за аварийно реагиране съгласно член 12, включен в доклада за големи опасности
  - г) преглед на политиката на оператора за предотвратяване на големи аварии съгласно член 18, включен в доклада за големи опасности
2. Компетентният орган получава уведомлението за проекта не по-късно от 24 седмици преди планираното предаване на доклад за големи опасности за планираната операция.
3. Докладът за големи опасности се предава на компетентния орган в срока, указан от компетентния орган, но не по-късно от 12 седмици преди планираното начало на операцията.

Член 10

Доклад за големи опасности на производствена инсталация

1. Докладът за големи опасности на производствена инсталация съдържа подробната информация, упомената в приложение II, части 2 и 5.
2. Доклад за големи опасности на дадена производствена инсталация може да бъде изготвен във връзка с група инсталации, при условие че това бъде съгласувано с компетентния орган.
3. В случай че бъдат направени изменения на производствената инсталация, или предстои инсталацията да бъде демонтирана, докладът за големи опасности на производствената инсталация подлежи на изменение в съответствие с приложение II, част 6, и предаване на компетентния орган.
4. Когато е необходима допълнителна информация преди докладът за големи опасности да бъде одобрен, компетентният орган изисква допълнителна информация или коригиране на предадените документи.
5. Измененият доклад за големи опасности на дадена производствена инсталация съгласно параграф 3 се представя на компетентния орган в срока, указан от последния, но не по-късно от 6 седмици преди да започнат планираните работи. Планираните работи не могат да започнат преди компетентният орган да е приел изменения доклад за големи опасности за производствената инсталация.
6. Докладът за големи опасности на производствена инсталация подлежи на периодично преразглеждане от страна на оператора най-малко веднъж на всеки 5 години или по-често съгласно изискванията на компетентния орган, като резултатите от това преразглеждане се изпращат на компетентния орган.

Член 11

Доклад за големи опасности на непроизводствена инсталация

1. Докладът за големи опасности на непроизводствена инсталация съдържа подробната информация, посочена в приложение II, части 3 и 5.
2. В случай че бъдат направени изменения на непроизводствената инсталация, или предстои инсталацията да бъде демонтирана, докладът за големи опасности на непроизводствената инсталация подлежи на изменение в съответствие с приложение II, част 6 (с изключение на параграф 4), и се предава на компетентния орган.
3. При стационарна непроизводствена инсталация, на компетентния орган се предава изменен доклад за големи опасности съгласно параграф 2 в срока, указан от компетентния орган, но не по-късно от 2 седмици преди да започнат планираните работи. Планираните работи не могат да започнат преди компетентният орган да е приел изменения доклад за големи опасности за непроизводствената инсталация.

4. При мобилна непроизводствена инсталация, на компетентния орган се предава изменен доклад за големи опасности съгласно параграф 2 в срока, указан от компетентния орган, но в никакъв случай не по-късно от 2 седмици преди срока за начало на работа на инсталацията. Инсталацията не може да започне работа преди компетентният орган да е приел доклада за големи опасности за непроизводствената инсталация.
5. Когато е необходима допълнителна информация преди докладът за големи опасности да бъде одобрен, компетентният орган изисква допълнителна информация или коригиране на предадените документи.
6. Докладът за големи опасности на непроизводствена инсталация подлежи на периодично преразглеждане от страна на оператора най-малко веднъж на всеки 5 години или по-често, съгласно изискванията на компетентния орган. Резултатите от това преразглеждане се изпращат на компетентния орган.

Член 12

Вътрешни планове за аварийно реагиране

1. Операторите изготвят вътрешни планове за аварийно реагиране, като вземат предвид оценките на риска от големи аварии, извършени при изготвянето на последния актуален доклад за големи опасности. В случай на пробиване на сондаж от мобилна непроизводствена инсталация, оценката на риска съгласно уведомлението за сондажа следва да се включи в плана за аварийно реагиране на инсталацията.
2. При производствени и непроизводствени инсталации вътрешният план за аварийно реагиране се предава на компетентния орган като част от доклада за големи опасности.
3. При непроизводствени инсталации за сондажни операции, при които има изменение на вътрешния план за аварийно реагиране поради особения характер на местоположението на сондажа, следва да се уведоми компетентният орган за това изменение на вътрешния план за аварийно реагиране, когато се предава уведомлението за сондажа.

Член 13

Уведомяване за сондажни операции

1. Не по-късно от 21 дни преди началото на сондажната операция, операторът на сондажа изпраща на компетентния орган уведомление с подробна информация за проекта на сондажа и неговата работа в съответствие с изискванията на приложение II, част 4.
2. Компетентният орган разглежда уведомлението и предприема действия, каквито смята за необходими, преди сондажната операция да може да започне.
3. Операторът на сондажа незабавно уведомява компетентния орган за всяка съществена промяна в подробната информация от уведомлението за сондажа и

едновременно с това информира независимия инспектор на сондажа съгласно член 15, точка 3б.

Член 14

Уведомяване за комбинирани операции

1. Оператор на инсталация, която предстои да участва в комбинирана операция, изпраща на компетентния орган уведомление с подробна информация за комбинираната операция в съответствие с изискванията от приложение II, част 7. Операторите на въпросните инсталации могат да се договорят един от тях да изготви уведомлението за комбинираните операции от тяхно име. Уведомлението се предава не по-късно от 21 дни преди началото на комбинираните операции.
2. Компетентният орган разглежда уведомлението и предприема действия, каквито смята за необходими, преди комбинираната операция да може да започне.
3. Операторът, изготвил уведомлението, своевременно информира компетентния орган за всяка съществена промяна на информацията в нея.

Член 15

Проверка от независима трета страна

1. Операторите създават план за проверка от независима трета страна и инспекция на сондажа, като описват тези планове в рамките на политиката за големи аварии, включена в доклада за големи опасности съгласно член 18.
2. Изборът на проверител от независима трета страна и структурата на плановете за проверка от независима трета страна, както и за независима инспекция на сондажа, трябва да отговарят на критериите от приложение II, част 5.
3. Планът за проверка от независима трета страна във връзка с производствени и непроизводствени инсталации се изготвя:
  - а) по отношение на инсталациите, за да гарантира, че посочените системи и критичните елементи за безопасност, установени в оценките на риска и системата за управление на безопасността на инсталацията, са подходящи и актуални, а планът за проверка и изпитване на системата за контрол на големи опасности е подходящ, актуален и работещ според предназначението му;
  - б) по отношение на сондажните конструкции, за да даде независима гаранция, че проектът на сондажа и мерките за контрол на сондажа са подходящи за предполагаемото му състояние и се поддържат като основа за изменения на проекта на сондажа поради каквато и да е причина.
4. Операторите гарантират, че резултатите от проверката от независима трета страна съгласно настоящия член по параграф 3, буква а) ще бъдат на разположение на компетентния орган при поискване от негова страна.

5. Операторите гарантират, че констатациите и коментарите на независимия инспектор на сондажа съгласно настоящия член по параграф 3, буква б) ще бъдат включени в уведомлението за сондажа по член 13.
6. При производствените инсталации планът за проверка се прилага преди предаване на доклада за големи опасности на компетентния орган. При непроизводствена инсталация планът за проверка се прилага преди привеждане на непроизводствената инсталация за определена операция.
7. Непроизводствени инсталации в експлоатация във водите на Съюза отговарят на изискванията на приложимите международни конвенции, както се определя в Регламент 391/2009/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2009 г.²², или еквивалентните стандарти на Кодекса за изграждането и оборудването на мобилни морски сондажни установки (2009 MODU CODE). Те се сертифицират от организация, което е призната от Съюза в съответствие с гореспоменатия регламент.

Член 16

Правомощия за забрана на дейност

1. Компетентният орган забранява експлоатацията или въвеждането в експлоатация на всяка инсталация или част от нея, в случай че мерките предложени от оператора за предотвратяване и смекчаване на последствията от големи аварии съгласно членове 10, 11, 13 и 14 се смятат в голяма степен за недостатъчни.
2. В случай че докладът за големи опасности съгласно членове 10 и 11, или уведомленията съгласно членове 13 и 14 не са предадени навреме, компетентният орган, при изключителни случаи, и ако счита, че безопасността и защитата на околната среда не са подложени на риск, има право да договори намаление на срока за предаване на доклада за големи опасности или уведомлението.
3. Компетентният орган изисква от оператора да предприеме всички подходящи допълнителни мерки, които компетентният орган счита за необходими, за възстановяване на съответствието съгласно член 3, параграф 1.
4. Компетентният орган забранява използването на всяка инсталация или част от нея, когато резултатът от инспекция, периодично преразглеждане на доклада за големи опасности по членове 10 и 11 или промени в уведомленията съгласно членове 13 и 14 показва, че изискванията на настоящия регламент не са спазени или съществуват обосновани безпокойства относно безопасността на операциите или инсталациите.

---

²² ОВ L 131, 28.5.2009 г., стр. 11

Член 17
Трансгранично въздействие

1. В случай че дадена държава-членка прецени, че сондажна операция или работата на дадена инсталация може да има съществено отрицателно въздействие върху водите на друга държава-членка при възникнала авария, или когато държава-членка, която може съществено да бъде засегната, поиска това, държавата-членка, под чиято юрисдикция се извършват операциите, изпраща на въпросната страна необходимата информация и полага усилия да приложи съвместни превантивни мерки за предотвратяване на щетите.
2. Приложението на параграф 1 не засяга другите приложими разпоредби от законодателството на Съюза, по-специално Директива 85/337/ЕИО на Съвета от 27 юни 1985 г. относно оценката на въздействието на някои публични и частни проекти върху околната среда²³ и Конвенцията за оценка на въздействието върху околната среда в трансграничен контекст.

ГЛАВА IV
НАЙ-ДОБРА ПРАКТИКА ЗА КОНТРОЛ НА ГОЛЕМИ ОПАСНОСТИ

Член 18
Предотвратяване на големи аварии от операторите

1. Операторите изготвят документ, който излага политиката им за предотвратяване на големи аварии, като гарантират, че той се прилага изцяло в организацията на техните морски операции, включително със задаване на подходящи мерки за наблюдение, за да се осигури ефективност на политиката.
2. Документът съгласно параграф 1 се предава на компетентните органи като част от доклада за големи опасности съгласно членове 10 и 11 или с уведомлението за сондажните операции по член 13.
3. Операторите описват своите организационни мерки за контрол на опасностите от големи аварии в система за управление на безопасността, включително мерките за изготвяне и предаване на доклади за големи опасности, както и уведомленията за сондажите при необходимост, съгласно членове 10, 11 и 13, и плановете за проверка от независима трета страна на средствата им за управление на големи опасности съгласно член 15, и приложение II, част 5.
4. Политиката и системите за управление на безопасността се изготвят в съответствие с изискванията, зададени в приложение IV и изясняват първостепенната отговорност на оператора за контрола на рисковете от големи опасности, резултат от неговите дейности.
5. Операторите определят, като редовно провеждат консултации с представителите на съответните държави-членки съгласно член 27, приоритетите в отрасъла за създаване и/или редактиране на стандарти и указания за най-добра практика

---

²³ ОВ L 175, 5.7.1985 г., стр. 40

при контрола на опасностите от големи аварии в морски райони на целия етап на проектирането и работния жизнен цикъл на морските операции, а като минимално изискване следва да се спазва очертаното в приложение IV.

6. Притежателите на лицензи, операторите и основните изпълнители със седалище в Съюза полагат усилия да осъществяват своите морски нефтени и газови операции, когато се намират извън Съюза, в съответствие с принципите, изложени в настоящия регламент.

Член 19

Изисквания към компетентните органи

1. Компетентният орган предприема подходящи мерки, за да си осигури независимост от конфликти на интереси между регулирането на безопасността и опазването на околната среда, и функциите във връзка с икономическото развитие на държавата-членка, по-специално даването на разрешение за нефтени и газови дейности в морски райони, както и политиката, и събирането на свързаните с това приходи.
2. Компетентният орган прави разяснение за степента на задълженията и функциите си, така че да не възлага на себе си първостепенната отговорност за контрола на рисковете от големи аварии съгласно член 18, параграф 3.
3. Компетентният орган установява политика за всеобхватна оценка на докладите за големи опасности и уведомленията съгласно членове 10, 11, 13 и 14, инспекция, разследване и прилагане в действие на аспектите на големи опасности от морски и газови операции под своя юрисдикция.
4. Компетентният орган изгражда своята организация и оперативни процедури на основата на принципите, изложени в приложение III.

Член 20

Осигуряване на съответствие с регулаторната рамка за предотвратяване на големи аварии

1. Операторите изпълняват изискванията на настоящия регламент и предприемат мерките, определени в доклада за големи опасности на производствени и непроизводствени инсталации, както и в плановете, упоменати в изготвените уведомления за сондажите и комбинираните операции, съгласно членове 10, 11, 13 и 14.
2. В случай че несъответствие с разпоредбите на параграф 1 от настоящия член представлява непосредствена опасност за човешкото здраве или заплашва да предизвика съществено неблагоприятно въздействие върху безопасността и/или околната среда, действието на инсталацията, или действието на съответната част от нея, се преустановява от оператора до възстановяване на съответствието.
3. В случай че са предприети мерките, упоменати в параграф 2 от настоящия член, операторът своевременно уведомява компетентния орган за това.

4. Компетентният орган разработва годишни планове за ефективен контрол, в т.ч. инспекции, на дейностите, свързани с големи опасности и основаващи се на риск, като обръща специално внимание и проверява съответствието с доклада за големи опасности, документи, предадени му съгласно член 9, като извършва наблюдение на тяхната ефективност и предприема необходимите мерки за извършване на подобрения в тази връзка.

Член 21

Анонимно докладване на сигнали във връзка със сигурността

1. Компетентните органи установяват процедури за допускане на анонимно докладване на въпроси на загриженост по отношение на безопасността и/или околната среда във връзка с морските нефтени и газови операции. Компетентните органи също така установяват процедури за разследване на тези донесения, като запазват анонимността на съответните лица.
2. Операторите съобщават подробна информация за националните мерки по параграф 1 на своите работници, както и на работниците на съответните подизпълнители, като гарантират, че темата за анонимното докладване е включена в обучението и информационните съобщения във връзка с това.

ГЛАВА V

ПРОЗРАЧНОСТ И ПУБЛИКУВАНЕ НА ИНФОРМАЦИЯ

Член 22

Споделяне на информация

1. Операторите и компетентните органи обменят помежду си, като минимално изискване, информацията, описана в приложение VI.
2. Комисията определя със средствата на изпълнителен акт общ формат за докладване на информация и подробности за информацията, която следва да се споделя. Този изпълнителен акт се приема в съответствие с консултативната процедура, посочена в член 4 от Регламент (ЕС) № 182/2011.
3. Държавите-членки поддържат актуални регистри на ресурсите за аварийно реагиране, предоставени на разположение под юрисдикцията им от публични и частни лица. Тези регистри се предоставят на други държави-членки или потенциално засегнати трети страни и на Комисията.

Член 23

Прозрачност

1. Информацията съгласно приложение VI се предоставя на разположение на обществеността без да е необходимо искане съгласно приложимите разпоредби на законодателството на Съюза относно достъпа до информация във връзка с околната среда.

2. Комисията със средствата на изпълнителен акт определя също така общ формат за публикуване, който улеснява трансграничното сравняване на информацията. Настоящият акт за изпълнение се приема в съответствие с консултативната процедура, посочена в член 4 от Регламент (ЕС) № 182/2011. Като остава достъпен за обществеността, общият формат за публикуване се развива с оглед да позволява достоверно сравняване на националните операции и регулаторни практики съгласно настоящия член и член 24..
3. При публикуването на своите национални планове за аварийно реагиране съгласно член 30, държавите-членки гарантират, че разкритата информация не води до рискове за безопасността и сигурността на инсталациите за добиване на нефт и газ в морски райони и за тяхната експлоатация.

Член 24

Докладване относно въздействието върху безопасността и околната среда на нефтените и газови дейности в морски райони

1. Държавите-членки изготвят годишен доклад относно:
  - а) броя, възрастта и местоположението на инсталациите под тяхна юрисдикция;
  - б) броя и вида на извършените инспекции и разследвания, действия за прилагане на законодателството, решения за повдигане на обвинение;
  - в) информация за произшествия съгласно общата система за докладване, изискваща се по член 22;
  - г) всяка съществена промяна на морската регулаторна рамка;
  - д) изпълнението на изискванията за безопасност и опазване на околната среда при нефтени и газови операции в морски райони под тяхна юрисдикция.
2. Държавите-членки определят орган, който отговаря за обмена на информация по член 22 и публикуване на информацията съгласно член 23, като съответно информират Комисията за това.
3. На всеки две години Комисията публикува доклади относно безопасността на морските операции навсякъде в Съюза въз основа на информацията, която ѝ е докладвана от държавите-членки и Европейската агенция за морска безопасност. Комисията се подпомага в тази задача от съответните държави-членки съгласно член 26.

Член 25

Разследване след голяма авария

1. Непосредствено след голяма авария операторът предоставя на компетентния орган информация в тази връзка, включително обстоятелствата по аварията и последиците от нея.

2. Държавите-членки извършват пълни разследвания на големи аварии със значителни щети (човешки и екологични) и големи загуби на ресурси. Докладът от разследването съдържа оценка на ефективността на регулирането от страна на компетентния орган на засегнатата инсталация в периода, предшестващ аварията, и при необходимост препоръки за подходящи промени на приложимите регулаторни практики.
3. Резюме на доклада за разследването, изготвен съгласно параграф 2 от настоящия член, се предоставя на Комисията след приключване на разследването или след приключване на съдебния процес, според това кое се е случило последно. Специално издание на доклада, което взема предвид възможни законови ограничения, се предоставя на обществеността във връзка с членове 22 и 23.
4. След разследванията по параграф 2 компетентният орган прилага всички препоръки на разследването, които са в неговите правомощия за действие.

Член 26 *Поверителност*

1. Компетентните органи предоставят информацията, която са получили съгласно настоящия регламент, на всички физически или юридически лица, които поискат това.
2. Исканията за информация, придобита от компетентния орган по настоящия регламент, могат да бъдат отхвърлени, в случай че са изпълнени условията, предвидени в член 4, параграф 2 от Директива 2003/4/ЕО на Европейския парламент и на Съвета²⁴.
3. Съгласно параграф 2, или за целите на участието на обществеността по член 5, операторът предоставя на компетентния орган и на обществеността вариант на документа без поверителна информация.

ГЛАВА IV **КООРДИНАЦИЯ И СЪТРУДНИЧЕСТВО**

Член 27 *Сътрудничество между държавите-членки*

1. Компетентните органи редовно обменят помежду си знания, информация и опит и вземат участие в консултации относно приложението на националната и европейската законодателна рамка с отрасъла, другите заинтересовани лица и Комисията.
2. Информацията, която се обменя съгласно параграф 1 се отнася, по-специално до функционирането на мерките за оценка на риска, предотвратяване на аварии, проверка на съответствието и аварийно реагиране във връзка с морските

---

²⁴ ОВ L 41, 14.2.2003 г., стр. 26

нефтени и газови операции в рамките на Съюза, както и извън неговите граници, когато това е необходимо.

3. Следва да бъдат създадени ясни приоритети и процедури за изготвяне и актуализация на документи с указания, за да се идентифицират и да се улесни прилагането на най-добрите практики в областите съгласно параграф 2.
4. Дадена държава-членка може да поиска становището на други държави-членки, участваща в обмена на информация съгласно параграф 1, относно решение на трета държава-членка, което оказва потенциално отрицателно трансгранично въздействие.

Член 28

Съгласуван подход към сигурността в съседни региони и международни дейности

1. Комисията в тясно сътрудничество с държавите-членки насърчава сътрудничеството с трети страни, които осъществяват нефтени и газови операции в едни и същи морски райони с държавите-членки, включително, където е уместно, в рамките на регионалните морски конвенции.
2. Комисията прави оценка на безопасността на операциите с нефт и газ във водите на трети страни в съседство с водите на държавите-членки и поддържа съгласуван подход за взаимен обмен на опит и подкрепа за превантивните мерки и регионалните планове за аварийно реагиране.
3. Комисията насърчава високи стандарти за безопасност във връзка с нефтените и газови операции в морски райони на международно равнище на съответните глобални и регионални форуми, включително тези във връзка с арктическите води.

ГЛАВА VII

АВАРИЙНА ГОТОВНОСТ И РЕАГИРАНЕ ПРИ АВАРИИ

Член 29

Изисквания за вътрешните планове за аварийно реагиране

1. Вътрешните планове за аварийно реагиране се изготвят от оператора, така че:
  - а) да се инициират за ограничаване на зараждаща се голяма авария в зоната на инсталацията или в границите на зоната за изключване, установена от държавата-членка в периметъра на инсталацията, или подводното устие на сондажа;
  - б) да се прилагат в съответствие с външния аварийен план, в случай че аварията се разрасне извън инсталацията.
2. Операторът поддържа оборудване и квалификация в съответствие с постоянно наличния план, като ги споделя съобразно нуждите с държавата-членка при изпълнение на външния план за аварийно реагиране.

3. Вътрешният аварийен план се изготвя в съответствие с разпоредбите от приложение V, като се актуализира едновременно с всяка промяна на оценката на риска от голяма опасност в конструкцията на сондажа или доклада за големи опасности, в зависимост от случая. Всички подобни актуализации се обявяват пред органа, отговорен за изготвянето на външния план за аварийно реагиране за съответния участък.
4. Вътрешният план за аварийно реагиране се интегрира с другите разпоредби, свързани със защитата и спасяването на персонала от авариралата инсталация, за да се осигурят добри перспективи за оцеляване.
5. Операторът периодично подлага на изпитване ефективността на вътрешните планове за аварийно реагиране.

Член 30

Външни планове за аварийно реагиране и аварийна готовност

1. Държавите-членки изготвят външни аварийни планове, които обхващат всички нефтени и газови инсталации в морски райони и потенциално уязвимите участъци под тяхна юрисдикция.
2. Външните планове за аварийно реагиране се изготвят със сътрудничеството на съответните оператори и според случая с притежателите на лиценз, като се съобразяват с вътрешните планове за аварийно реагиране на инсталациите, които са разположени или се планира да бъдат разположени във въпросния участък. Всяка актуализация на вътрешните планове, обявена от даден оператор, следва да се вземе предвид.
3. Външните планове за аварийно реагиране се изготвят в съответствие с разпоредбите на приложение I и V, като се предоставят на разположение на Комисията и на обществеността според случая.
4. Държавите-членки предприемат всички подходящи мерки за постигане на висока степен на обща съвместимост и оперативна съвместимост на средствата и квалификацията за реагиране между всички държави-членки в географския регион и при необходимост извън него. Държавите-членки насърчават отрасъла да разработва съвместими инструменти за реагиране в духа на настоящия параграф.
5. Операторите сътрудничат с всички държави-членки при прилагане на разпоредбите от параграф 4 от настоящия член.
6. Държавите-членки водят актуални регистри на ресурсите за аварийно реагиране, налични на територията или под юрисдикцията им от публични и частни лица. Тези регистри се предоставят на другите държави-членки, а на взаимен принцип, и на съседните трети страни, както и на Комисията.
7. Държавите-членки и операторите редовно подлагат на изпитване своята готовност да реагират ефективно в случай на аварии с нефт и газ в морски райони.

Член 31
Аварийно реагиране

1. Операторът незабавно уведомява съответните органи при възникване на голяма авария или ситуация с непосредствен риск за голяма авария. При необходимост компетентните органи подпомагат въпросния оператор с оглед на предотвратяване на разрастването на риска или аварията.
2. В случай на авария съответните органи, в сътрудничество със засегнатите оператори, предприемат всички необходими мерки за предотвратяване разрастването на аварията и за облекчаване на последствията от нея.
3. В случай на голяма авария, надхвърляща националния капацитет за реакция, засегнатата държава-членка може да поиска допълнителна помощ от държавите-членки и Европейската агенция за морска безопасност чрез Механизма за гражданска защита на ЕС, създаден съгласно Решение 2007/779/ЕО на Съвета.
4. В хода на действията по аварийно реагиране държавата-членка събира необходимата информация за пълен анализ на аварията.

Член 32
Трансгранична аварийна готовност и реагиране при аварии

1. В случаите, в които трансграничните последствия от морски нефтени и газови аварии са предвидими, държавите-членки предоставят информация на Комисията и потенциално засегнатите държави-членки, или на трети страни на взаимен принцип, като вземат предвид идентифицираните рискове при подготовката на външния аварийен план. Въпросните държави-членки координират своите аварийни планове, за да засилят съвместната реакция на възможна авария.
2. Държавите-членки координират мерките във връзка с участъци извън границите на Съюза, за да предотвратят потенциалните отрицателни последствия от морски нефтени и газови операции.
3. Държавите-членки редовно подлагат на изпитване своята готовност да реагират ефективно на аварии в сътрудничество с потенциално засегнатите държави-членки, съответните агенции на ЕС или трети страни. Комисията може да подпомогне учения с главно внимание върху изпитване на трансграничните и европейски механизми за реакция при извънредни ситуации.
4. В случай на голяма авария или на непосредствена заплаха от такава, която причинява или може да причини трансгранични последствия, държавата-членка, под чиято юрисдикция аварията е възникнала, своевременно уведомява Комисията и тези държави-членки, които могат да бъдат засегнати от аварията.

ГЛАВА VIII ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 33 Санкции

Държавите-членки определят система от санкции, прилагани при нарушаване на разпоредбите на настоящия регламент от отрасъла и предприемат всички необходими мерки за осигуряване на тяхното прилагане. Предвидените санкции трябва да бъдат ефективни, пропорционални и възпиращи.

Член 34 Делегирани правомощия на Комисията

1. Комисията разполага с правомощия да приеме делегирани актове в съответствие с член 35 от настоящия регламент за адаптиране към изискванията на последните достижения на свързаните с това технологии и процедури.
2. Комисията може също така да приеме делегирани актове в съответствие с член 35 от настоящия регламент за точно приложение на изискванията на регламента по отношение на:
  - а) уведомление за проект или доклад за големи опасности, както се посочва в приложение II, точки 1, 2, 3, 6;
  - б) уведомление за сондажни/комбинираните операции, както се посочва в приложение II, точка 4 и 7;
  - в) изисквания във връзка с проверка от независима трета страна, както се посочва в приложение II, точка 5; г) изисквания за функционирането и организацията на компетентните органи, както се посочва в приложение III; и
  - г) изисквания във връзка с предотвратяване на големи опасности от операторите, както се посочва в приложение IV.

Член 35 Упражняване на делегираните права

1. Правомощието да приема делегирани актове се дава на Комисията при условията, предвидени в настоящия член.
2. Делегирането на правомощия по член 34 се дава на Комисията за неопределен период от време, считано от датата на влизане в сила на настоящия регламент.
3. Делегирането на правомощия, посочено в член 34, може да бъде оттеглено по всяко време от Европейския парламент или от Съвета. С решението за

оттегляне се прекратява посоченото в него делегиране на правомощия. То поражда действие в деня след публикуването на решението в *Официален вестник на Европейския съюз* или на по-късна, посочена в решението дата. То не засяга валидността на делегираните актове, които вече са в сила.

4. Веднага след като приеме делегиран акт, Комисията уведомява едновременно Европейския парламент и Съвета за него.
5. Делегиран акт, приет съгласно член 34, влиза в сила само ако Европейският парламент или Съветът не са повдигнали възражение в срок от 2 месеца, след като са били уведомени за него, или ако преди изтичането на този срок Европейският парламент и Съветът са уведомили Комисията, че няма да повдигат възражения. Този срок се удължава с 2 месеца по инициатива на Европейския парламент или на Съвета.

Член 36

Процедура на комитета

1. Комисията се подпомага от комитет. Този комитет е комитет по смисъла на Регламент (ЕС) № 182/2011.
2. При прилагане на настоящия параграф се прилага член 5 от Регламент (ЕС) № 182/2011.

Член 37

Изменение на Директива 2004/35/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 21 април 2004 година относно екологичната отговорност по отношение на предотвратяването и отстраняването на екологичните щети²⁵

1. В член 2, параграф 1 от тази директива буква б) се заменя със следното:

'б) щети на водите, които включват всички щети със сериозно неблагоприятно въздействие върху

(i) екологичното, химичното и/или количественото състояние и/или екологичния потенциал, както са определени в Директива 2000/60/ЕО, на въпросните води, с изключение на неблагоприятните ефекти, при които се прилага член 4, параграф 7 от споменатата директива; или

(ii) екологичното състояние на въпросните морски води, както са определени в Директива 2008/56/ЕО, доколкото определени аспекти от екологичното състояние на морската среда не са вече разгледани в Директива 2000/60/ЕО;'
2. Държавите-членки въвеждат в сила законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с горния параграф, не по-късно от една година след влизането в сила на настоящия регламент. Те незабавно информират Комисията за това.

---

²⁵ ОВ L 154, 30.4.2004 г., стр. 56

Член 38
Преходни разпоредби

Операторите на инсталации се подчиняват изцяло на настоящия регламент в срок до две години след влизането му в сила, при следните изключения:

- а) операторите на непроизводствени инсталации, които имат задължение по договор, но все още не са установени на местоположението, се подчиняват изцяло на настоящия регламент в срок до 1 година след влизането му в сила, или в по-кратък срок при споразумение с компетентния орган.
- б) операторите на планирани инсталации се подчиняват изцяло на настоящия регламент, освен ако не се договорят друго с компетентния орган, но в никакъв случай не по-късно от 1 година след влизането му в сила.
- в) операторите на сондажи се подчиняват изцяло на настоящия регламент в срок до 3 месеца след влизането му в сила, или в по-кратък срок при споразумение с компетентния орган.

Член 39
Влизане в сила

1. Настоящият регламент влиза в сила в деня след публикуването му в Официален вестник на Европейския съюз.
2. Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.

Съставено в Брюксел на [.....]

За Европейския парламент
Председател

За Съвета
Председател

ПРИЛОЖЕНИЕ I

Участие на обществеността във връзка с разрешенията съгласно Директива 94/22/ЕО

1. Държавите-членки гарантират, че:
  - а) обществеността е информирана, независимо чрез публични съобщения или други подходящи средства, като електронните медии, когато има такива, за подаването на заявления за разрешение до държавите-членки, и че съответната информация за такива предложения е направена достояние на обществеността, включително *inter alia* информация за правото да се участва, и на кого могат да бъдат представени коментари или въпроси;
  - б) обществеността има право да изразява коментари и мнения, когато всички възможности са допустими, преди да са взети решенията по заявленията за разрешение;
  - в) при вземането на тези решения следва да се държи точна сметка за резултатите от участието на обществеността;
  - г) след като е прегледала коментарите и мненията, изразени от обществеността, държавата-членка полага разумни усилия да информира обществеността за взетите решения, и за причините и обсъжданията, на които се основават тези решения, включително информация за процеса на участие на обществеността.

2. Предвиждат се разумни срокове, които да дават достатъчно време за всеки един от различните етапи за участие на обществеността. Държавата-членка определя обществеността, която има право да участва за целите на параграф 1, включително съответните неправителствени организации, отговарящи на всички изисквания, предвидени от националното законодателство, като тези насърчаващи опазването на околната среда или морската безопасност.

ПРИЛОЖЕНИЕ II

Изисквания за документите, свързани с процедурата за даване на съгласие

1. ИНФОРМАЦИЯ, КОЯТО СЕ ПРЕДСТАВЯ ПРИ УВЕДОМЯВАНЕ ЗА ПРОЕКТ НА ПРОИЗВОДСТВЕНА ИНСТАЛАЦИЯ

Уведомлението за проект на производствена инсталация по член 9 съдържа най-малко следната информация:

- (1) наименование и адрес на оператора на инсталацията
- (2) описание на процеса, прилаган в дейността по проекта, използваните важни стандарти и вариантите на проекта, получени в резултат от този процес
- (3) описание на избора за концепция на проекта във връзка със сценариите на големи опасности на конкретната инсталация и нейното местоположение, както и параметрите за контрол на първостепенния риск
- (4) представяне на начина, по който концепцията намалява рисковете от големи опасности в приемлива степен
- (5) описание на инсталацията и условията на мястото, където предстои да се разположи
- (6) описание на видовете операции с големи опасности, които ще се осъществяват
- (7) общо описание на системата за управление на безопасността, чрез която мерките за управление на риска от големи опасности ще се поддържат ефективни, включително избора на план за независима проверка

2. ИНФОРМАЦИЯ, КОЯТО СЕ ПРЕДСТАВЯ В ДОКЛАДА ЗА ГОЛЕМИ ОПАСНОСТИ ПРИ ЕКСПЛОАТАЦИЯ НА ПРОИЗВОДСТВЕНА ИНСТАЛАЦИЯ

Докладът за големи опасности на дадена производствена инсталация съгласно член 10 съдържа най-малко следната информация:

- (1) описание на взетото предвид след отговора от страна на компетентния орган на уведомяването за проекта
- (2) резюме на участието на всеки работник при подготовката на доклада за големи опасности
- (3) описание на инсталацията и свързаната с нея инфраструктура, както и на всички други съоръжения, включително сондажите, свързани към нея
- (4) представяне на доказателства, че всички големи опасности са идентифицирани, вероятността за възникването им и оценката на последствията от тях, както и че мерките за техния контрол са подходящи за намаляване на рисковете от главна опасност за хората и околната среда в приемлива степен

- (5) подробна информация за видовете операции с потенциал за голяма опасност, които предстои да се извършват, както и максималния брой на лицата, които могат да се намират на инсталацията във всеки един момент
- (6) подробна информация за обекта и мерките за осигуряване на контрол на сондажа, технологична безопасност, ограничаване на опасните вещества, пожарна защита и взривозащита, защита на работната сила от опасни вещества и защита на околната среда от зараждаща се голяма опасност (в съответствие с вътрешния аварийен план съгласно приложение V
- (7) подробна информация за мерките за защита на хората на платформата от големи опасности и за осигуряване на безопасната им евакуация и възстановяване, както и за поддръжка на системите за контрол за предотвратяване на щети по инсталацията и околната среда, в случай че целият персонал бъде евакуиран
- (8) приложими кодекси, стандарти и указания, използвани при изграждането и пускането в действие на инсталацията
- (9) информация относно системата за управление на безопасността на операциите, поддръжката, видоизмененията и плановете на проверка, включително основните предели на приложимост, които следва да се контролират от системата за управление
- (10) информация, свързана с плана за проверка съгласно раздел 5, точка 2 от настоящото приложение
- (11) всякаква друга подробна информация, имаща връзка с въпроса, например в случаите, в които две или повече инсталации работят във взаимодействие по начин, който влияе на потенциала за голяма опасност на една или всички инсталации
- (12) информацията, отнасяща се до изискванията на настоящия регламент, придобита съгласно друго приложимо европейско законодателство, по-специално Директиви 92/91/ЕО и 85/337/ЕИО
- (13) описание на аспектите на околната среда, които е вероятно да бъдат засегнати в голяма степен, оценка на идентифицираните потенциални въздействия върху околната среда, по-специално изхвърляния на замърсители в околната среда, и описание на техническите и нетехническите мерки, предвидени да предотвратят, намалят или неутрализират тези въздействия, включително мониторинг.

3. ИНФОРМАЦИЯ, КОЯТО СЕ ПРЕДСТАВЯ В ДОКЛАДА ЗА ГОЛЕМИ ОПАСНОСТИ ЗА НЕПРОИЗВОДСТВЕНА ИНСТАЛАЦИЯ

Докладът за големи опасности на дадена непроизводствена инсталация съгласно 11 съдържа най-малко следната информация:

- (1) наименование и адрес на оператора на инсталацията

- (2) резюме на участието на всеки работник при подготовката на доклада за големи опасности.
- (3) Описание на инсталацията, а в случай на мобилна инсталация, информация за средствата за прехвърлянето ѝ от едно място на друго, и системата ѝ за позициониране
- (4) подробна информация за видовете операции с потенциал за голяма опасност, които инсталацията може да извършва, както и максималния брой на лицата, които могат да се намират на инсталацията във всеки един момент
- (5) представяне на доказателства, че всички големи опасности са идентифицирани, вероятността за възникването им и оценката на последствията от тях, както и че мерките за техния контрол са подходящи за намаляване на рисковете от голяма опасност за хората и околната среда до приемливи нива
- (6) подробна информация за обекта и мерките за осигуряване на контрол на сондажа, технологична безопасност, ограничаване на опасните вещества, предпазване от пожар и експлозия, защита на работната сила от опасни вещества и защита на околната среда от зараждаща се голяма опасност (в съответствие с вътрешния аварийен план съгласно приложение V
- (7) подробна информация за мерките за защита на хората на платформата от големи опасности и за осигуряване на безопасната им евакуация и възстановяване, както и за поддръжка на системите за контрол за предотвратяване на щети по инсталацията и околната среда, в случай че целият персонал бъде евакуиран
- (8) приложими кодекси, стандарти и указания, използвани при изграждането и пускането в действие на инсталацията
- (9) представяне на доказателства, че всички големи опасности за дейностите, които инсталацията може да извършва, са идентифицирани, както и че рисковете от възникване на голяма опасност за хората и околната среда са ограничени до допустима степен
- (10) подробна информация за екологичните, метеорологичните и подводните ограничения по отношение на безопасната работа, и за мерките за идентифициране на рисковете от подводни и морски опасности, като тръбопроводи и местата за привързване на съседни инсталации
- (11) информация за системата за управление на безопасността на операциите, поддръжката и видоизмененията
- (12) информация, свързана с плана за проверка съгласно раздел 5, точка 2 от настоящото приложение
- (13) всякаква друга подробна информация, имаща връзка с въпроса, например в случаите, в които две или повече инсталации работят във взаимодействие по начин, който влияе на потенциала за голяма опасност на една или всички инсталации

- (14) описание на аспектите на околната среда, които е вероятно да бъдат засегнати в голяма степен, оценка на идентифицираните потенциални въздействия върху околната среда, по-специално изхвърляния на замърсители в околната среда, и описание на техническите и нетехническите мерки, предвидени да предотвратят, намалят или неутрализират тези въздействия, включително мониторинг.

4. ИНФОРМАЦИЯ, КОЯТО СЕ ПРЕДСТАВЯ ПРИ УВЕДОМЯВАНЕТО ЗА СОНДАЖНИ ОПЕРАЦИИ

Уведомлението за сондаж съгласно член 13 съдържа най-малко следната информация:

- (1) наименование и адрес на оператора на сондажа
- (2) наименование на инсталацията, която ще се използва, и име на собственика
- (3) подробности, по които се разпознава сондажът, и всякакви връзки с други сондажи или проекти
- (4) информация за работната програма на сондажа, включително периода на експлоатацията му, проверка на преградите срещу загуба на контрол на сондажа, и планирания статут на сондажа след приключване на експлоатацията
- (5) всякаква подробна информация във връзка със съоръженията за сигурност, които ще се използват и които не са описани в текущия доклад за големи опасности на инсталацията
- (6) оценка на риска, която включва описание на:
  - а) конкретните опасности, свързани със сондажната операция
  - б) опасностите под повърхността на водата
  - в) всички дейности на повърхността или под водата, които пораждат едновременен потенциал от голяма опасност
  - г) подходящи мерки за контрол
- (7) подробна информация за конструкцията на сондажа, включително прегради срещу загуба на контрол на сондата (оборудване, сондажни разтвори, цимент и др.), направляващия контрол на сондажното трасе и ограниченията за безопасна експлоатация при съобразяване с оценката на риска.
- (8) подробна информация за разположението на сондажа след края на операциите — тоест окончателно или временно напускане; и в случай че бъде окомплектован за бъдещо използване.
- (9) при наличието на действащ сондаж съответна информация за историята и състоянието му.

- (10) в случай на изменение на вече подадено уведомление за сондаж, достатъчно допълнителна информация за пълна актуализация на уведомлението.
- (11) при извършване на сондаж със средствата на непроизводствена инсталация следната допълнителна информация:
- а) подробна информация за метеорологичните, морските и подводните условия на мястото, включително всички физически препятствия, като тръбопроводи
  - б) подробна информация за екологичните условия, които са взети предвид във вътрешния аварийен план на инсталацията
  - в) подробна информация за правилата за аварийно реагиране, включително в случай на голяма авария за околната среда, които не са описани в доклада за големи опасности, и
  - г) описание на начина, по който системите за управление на оператора на сондажа ще бъдат координирани, за да се осигури ефективен контрол на големи опасности във всеки едни момент
- (12) декларация за независима проверка на сондажа съгласно част 5, точка 1 от настоящото приложение
- (2) информацията, отнасяща се до изискванията на настоящия регламент, придобита съгласно друго приложимо европейско законодателство, по-специално Директиви 92/91/ЕО и 85/337/ЕИО

5. ВЪПРОСИ ВЪВ ВРЪЗКА С ПЛАНА ЗА ПРОВЕРКА

1. Независимата трета страна отговаря на следните изисквания с оглед на нейната независимост от оператора на инсталацията или оператора на сондажа:
- а) функцията ѝ не изисква тя да вземе предвид някакъв аспект от критичния елемент на безопасност или въпросното съоръжение, в което вече е участвала, или когато нейната обективност се подлага на съмнение;
  - б) тя е в достатъчна степен независима от системата на управление, която е или е била отговорна за някакъв аспект на компонент в плана за независима проверка или инспекцията на сондажа, така че да се гарантира, че тази страна ще бъде обективна в изпълнение на задълженията си в рамките на плана;
2. Независимата трета страна отговаря на следните изисквания с оглед на своята компетентност:
- а) техническа компетентност, включително подходящо квалифициран персонал в достатъчен състав и с достатъчен опит;
  - б) подходящо разпределение от оператора на задачите за персонала, който има квалификацията да ги изпълни;

- в) подходяща организация на информационния поток между оператора и независимата трета страна;
  - г) достатъчни правомощия, предоставени от оператора на независимата трета страна, за да може тя да изпълнява задълженията си правилно;
3. По смисъла на член 13, параграф 3, съществено изменение на уведомлението за сондаж ще включва:
- а) всяко изменение, което потенциално може да наруши замисъла на първоначалния проект на конструкцията на сондажа, по-специално във връзка с контрола на сондажа и другите прегради срещу потока и тяхната проверка;
  - б) всяко съществено изменение на инсталацията или съоръжението, или на системата за управление на оператора на сондажа, обявено съгласно приложение II, част 4;
  - в) всяка промяна на оценката на риска, включително, когато е причинена от условията, възникнали по време на сондажните операции.
- Съществените изменения следва да се представят на независимия инспектор на сондажа за допълнителна проверка от негова страна, като резултатите от тази допълнителна проверка следва да се докладват на компетентния орган.
4. В случай на уведомление за сондаж, се добавя декларация от независим инспектор на сондажа, че оценката на риска във връзка с проекта на сондажа и преградите срещу загуба на контрол са подходящи за всички очаквани условия и обстоятелства.
5. При операция на инсталация докладът за големи опасности включва:
- а) декларация от проверител от независима трета страна, че записите на критичните елементи на безопасността и планът за поддръжката им, както е посочено в доклада за големи опасности, са или ще бъдат подходящи;
  - б) описание на плана за проверка, включително избора на проверители от независима трета страна, средствата за проверката, че критичните елементи на безопасността и всяко посочено в плана съоръжение остават в добро състояние;
  - в) средствата, упоменати в алинея 5, буква б), включват при необходимост проверка и изпитване на критичните елементи на безопасността от независими и компетентни лица; проверка на проекта, стандарта, сертифицирането или друга система на съответствие на критичните елементи на безопасността; проверка на незавършеното производство; докладването на всички случаи на несъответствие; и мерките, предприети от оператора за отстраняване на неизправностите;

6. ИНФОРМАЦИЯ, КОЯТО СЕ ПРЕДОСТАВЯ ВЪВ ВРЪЗКА С ОСНОВНА ПРОМЯНА НА ИНСТАЛАЦИЯ, ВКЛЮЧИТЕЛНО ПРЕМАХВАНЕ НА СТАЦИОНАРНА ИНСТАЛАЦИЯ

Когато на дадена инсталация предстоят да бъдат извършени основни промени, информацията, която се предоставя на компетентния орган съгласно членове 10 и 11, съдържа най-малко следната информация:

1. Наименование и адрес на оператора на инсталацията.
2. Резюме на участието на всеки работник в подготовката на редактирания доклад за големи опасности.
3. В случай на основно изменение, достатъчна информация за пълна актуализация на предишния доклад за големи опасности и свързания вътрешен аварийен план на инсталацията, както и да се представи, че рисковете от голяма опасност са ограничени до приемливи нива.
4. В случай на извеждане от употреба на стационарна производствена инсталация:
  - а) средствата за изолиране на всички опасни вещества, а при сондажи, свързани към инсталацията, трайно изолиране на сондажите от инсталацията и околната среда;
  - б) описание на рисковете от голяма опасност, свързани с демонтирането на инсталацията, общ брой на уязвимото население и мерките за контрол на риска;
  - в) мерки за аварийно реагиране, които да осигурят безопасна евакуация и възстановяване на персонала и да предотвратят голяма авария за околната среда.

7. ИНФОРМАЦИЯ, КОЯТО СЕ ПРЕДСТАВЯ С УВЕДОМЛЕНИЕТО ЗА КОМБИНИРАНИ ОПЕРАЦИИ

Уведомлението за комбинирани операции съгласно член 14 съдържа най-малко следната информация:

- (1) Наименование и адрес на оператора, изготвил уведомлението.
- (2) В случай че други оператори вземат участие в комбинираните операции, имената и адресите им, включително потвърждение, че те одобряват съдържанието на нотификацията.
- (3) Описание на начина, по който системите за управление на инсталациите, участващи в комбинираната операция, ще бъдат координирани, така че да се ограничи рискът от голяма авария.
- (4) Подробна информация за всяко съоръжение, което ще се използва във връзка с комбинираната операция, но не е описано в текущия доклад за големи опасности на инсталациите, участващи в комбинираните операции.

- (5) Резюме на оценката на риска, извършена от всички оператори, участващи в комбинираните операции, което включва:
- а) описание на всички дейности по време на комбинираната операция, които могат да включват опасности с потенциала да причинят голяма авария на инсталацията или във връзка с нея;
  - б) описание на всички мерки за контрол на риска, въведени вследствие на оценката на риска.
- (6) Описание на комбинираната операция и работна програма, която съдържа датите, на които се очаква комбинираната операция да започне и да приключи, и копие от споразумение между операторите, участващи в комбинираните операции;

ПРИЛОЖЕНИЕ III

Изисквания към компетентните органи за регулиране на операциите с големи опасности

1. За целите на определяне на компетентен орган, отговорен за регулаторните функции в настоящия регламент във връзка с безопасността и опазването на околната среда, държавите-членки поставят под внимание следните минимални критерии:
  - а) организационни мерки, които позволяват всички задължения по настоящия регламент да бъдат ефективно изпълнявани, включително мерки за регулиране на безопасността и опазването на околната среда по справедлив начин;
  - б) декларация за политиката, насочена към целите за постигане на контрол и прилагане в законодателството, и по какъв начин компетентният орган ще постигне прозрачност, последователност, пропорционалност и обективност при регулиране от негова страна на нефтените и газови дейности в морски райони. Компетентният орган следва също така да разясни на обществеността разделението на отговорностите на регулатора от тези на оператора, като последният носи първостепенна отговорност за контролиране на рисковете, а първият е длъжен да следи дали операторът прилага подходящи мерки, които има вероятност да бъдат ефективни при контролиране на рисковете от големи опасности;
  - в) декларация за стратегията, която описва функциите на компетентния орган, неговите приоритети за действие (например при проектирането и експлоатацията на инсталациите, управление на целостта и в аварийната готовност и аварийното реагиране), и по какъв начин той е организиран;
  - г) работни процедури, които описват по какъв начин компетентният орган ще проверява и ще изисква изпълнение на задълженията на операторите по настоящия регламент, включително как той ще обработва, оценява и одобрява докладите за големи опасности, как ще обработва уведомленията за сондажите и по какъв начин следва да се определят интервалите между инспекциите на мерките за контрол на риска от големи опасности (включително за околната среда) за дадена инсталация или дейност;
  - д) процедури за изпълнение на функциите на компетентния орган по настоящия регламент без да се засягат другите отговорности, например нефтени и газови операции на брега, и мерките съгласно Директива 92/91/ЕО;
  - е) в случай че компетентният орган се състои от две или повече агенции, официално споразумение за установяване на необходимите механизми за съвместна работа на компетентния орган, включително контрол, наблюдение и прегледи от висшето ръководство, съвместно планиране и инспектиране, разделение на отговорностите за обработка на докладите за големи опасности, съвместно разследване, вътрешни комуникации и външно докладване.

2. Държавите-членки следва да предвидят необходимите възможности за привеждане на горните мерки в действие, включително:
- а) достатъчен експертен опит на специалисти на местно ниво или осигурени с външно споразумение за инспекция и разследване на дейностите, предприемане на действия за прилагане в законодателството и обработка на докладите за големи опасности и уведомления;
  - б) в случай че се разчита на външни източници на експертен опит, достатъчни писмени указания и контрол за поддържане на съгласуван подход и гаранции, че законно назначеният компетентен орган запазва изцяло задълженията си по настоящия регламент;
  - в) достатъчни ресурси за задължително обучение, комуникация, достъп до технологии и командировки на персонала на компетентния орган при изпълнение на регулаторните им функции, така че да позволяват активното сътрудничество между компетентните органи съгласно член 27;
  - г) при необходимост да изискват операторите и/или собствениците на инсталации да обезщетят компетентния орган за разходите по изпълнение на задълженията му съгласно настоящия регламент;
  - д) да предприемат или да предизвикат извършването на изследователска дейност в съответствие с функциите на компетентния орган по настоящия регламент;
  - е) компетентният орган да изготвя доклади.
3. Процедурите за оценяване на доклада за големи опасности и уведомления, вътрешните аварийни планове и другите приложими документи включват:
- а) количествен анализ на оценката на риска;
  - б) оценяване на преценката на оператора относно съответните характеристики на местоположението на операциите;
  - в) оценка на използваните технически и организационни стандарти;
  - г) оценка на инженерно-техническите решения;
  - д) оценка на мерките от страна на оператора за управление на промените в оперативните планове;
  - е) сравнение на използваните решения с решенията, използвани при други сходни ситуации;
  - ж) оценка на съответствието на аварийните планове с идентифицираните рискове;
  - з) оценка на мерките от страна на оператора за прекратяване на операциите в случай на непосредствена опасност;

- и) оценка на наличието на средства за аварийно реагиране и подходящи процедури за ефективното им въвеждане в употреба;
4. Компетентните органи следва да бъдат реално независими от всяка държавна организация за спонсорство в отрасъла, или за лицензиране или събиране на приходи. Компетентният орган не следва да възприема никаква политическа позиция относно нефтения и газов сектор.

ПРИЛОЖЕНИЕ IV

Изисквания към операторите за предотвратяване на големи аварии

1. За целите на осъществяване на политиката за предотвратяване на големи аварии на оператора и на системата за управление на безопасността съгласно член 18 се вземат предвид следните елементи:
  - а) политиката за предотвратяване на големи аварии следва да бъде изложена в писмена форма и да определя общите цели и организация за контрол на опасностите от големи аварии, и как тези мерки се привеждат в действие на корпоративно равнище;
  - б) системата за управление на безопасността следва да бъде интегрирана в рамките на общата система за управление на оператора и включва организационна структура, отговорности, практики, процедури, процеси и ресурси за определяне и осъществяване на политиката за големи опасности.
2. Системата за управление на безопасността включва, но без да се ограничава до:
  - а) организационна структура, и функции и задължения на персонала;
  - б) идентифициране и оценяване на големи опасности — вероятност за възникването им и последствия от тях;
  - в) включване на въздействието върху околната среда в оценките на опасностите в доклада за големи опасности;
  - г) средства за управление на големи опасности при обичайни операции;
  - д) управление на промяната;
  - е) подготовка и реагиране при извънредни ситуации;
  - ж) ограничаване на щетите, нанесени на околната среда;
  - з) наблюдение на изпълнението;
  - и) организация на одита и преразглеждането.
3. Операторите обръщат особено внимание на оценяването на изискванията за надеждност и годност на всички критични за безопасността системи, като изграждат системите си за инспекция и поддръжка така, че да постигнат това ниво на устойчивост на безопасността.
4. Операторите гарантират, че опасните вещества във всеки един момент се ограничават в границите на тръбопроводите, съдовете и системите, предназначени за тяхната безопасна херметизация. Освен това операторите гарантират, че отделна авария на дадена преграда срещу нарушаване на изолацията не може да доведе до произшествие с голяма опасност.

5. Операторите гарантират, че разполагат с подходяща рамка за съответствие на наблюдението с всички приложими законови разпоредби чрез включване на техните законови задължения по отношение на безопасността и опазването на околната среда от големи опасности в стандартните им работни процедури.
6. Операторите обръщат особено внимание на създаването и поддържането на висока култура на безопасност с голяма вероятност за непрекъсната безопасна работа, включително, но без да се ограничават до:
  - а) разширено одитиране на процесите;
  - б) поощрение и признание на желаното поведение;
  - в) редовно оценяване на капацитета и задачите на организациите;
  - г) поддържане на високи стандарти като основна корпоративна ценност;
  - д) официални системи за ръководство и контрол, които включват участие на висшето ръководство и работната сила, и;
  - е) компетентност на всички нива на дейността.
7. Отрасълът си сътрудничи с компетентния орган за изготвяне и прилагане на план с приоритети за разработването на стандарти, указания и правила, които ще повлияят на най-добрата практика при предотвратяване на големи опасности и ограничаване на последствията от големи аварии, в случай че такива така или иначе възникнат. Мерките, които следва да се разгледат, включват:
  - а) подобряване на надеждността на сондажа, съоръженията и преградите за контрол на сондажа и наблюдение на тяхната ефективност;
  - б) подобряване на първичното ограничаване в системите за технологична безопасност;
  - в) подобряване на вторичното ограничаване, което ограничава разрастването на възникваща голяма авария, включително фонтаниране на сондажа;
  - г) надеждно вземане на решения в среди на високо налягане;
  - д) управление и надзор на дейностите с големи опасности;
  - е) компетентност на лицата на ключови длъжности;
  - ж) ефективна оценка на риска при оценяване на променящите се условия;
  - з) оценка на надеждността на критичните системи за безопасност;
  - и) ключови работни показатели на надеждността на системата за безопасност;

- й) ефективно интегриране на системите за управление на безопасността между операторите, операторите на сондажи, собствениците на сонди и другите участници в комбинирани операции.

ПРИЛОЖЕНИЕ V

Изисквания, свързани с аварийната готовност и аварийното реагиране

1. ВЪТРЕШНИ АВАРИЙНИ ПЛАНОВЕ

1. Вътрешните аварийни планове следва да включват, но без да се ограничават до:

- а) име или длъжност на лицата, които имат право да инициират аварийни процедури, и лицето, което ръководи действията при извънредни ситуации в предприятието;
- б) име или длъжност на лицето, което отговаря за връзките с органите, отговорни за външния аварийен план;
- в) всички предвидими условия или събития, които могат да предизвикат голяма авария, както са описани в доклада за големи опасности, към който е приложен планът;
- г) описание на действията, които следва да бъдат предприети за контрол на условията или събитията, и за ограничаване на последствията от тях вътре в инсталацията и в нейната зона за изключване;
- д) описание на наличното оборудване и средства;
- е) мерки за ограничаване на риска за лицата, които са в обекта, включително как се дава предупреждение и действията, които се очаква те да предприемат при получаване на предупреждение;
- ж) мерки, които са съгласувани с мерките за възстановяване, описани в доклада за големи опасности, например, както са описани в приложение II, част 2, точка 7, и част 3, точка 7 за осигуряване на добри шансове за оцеляване на лицата, намиращи се на инсталацията по време на голяма авария;
- з) мерки за осигуряване на ранно предупреждаване за аварията на органите, отговорни за привеждане в действие на външния аварийен план, видът на информацията, която трябва да се съдържа в първоначалното предупреждение и мерките за предоставяне на по-подробна информация при получаването ѝ;
- и) мерки за обучение на персонала какви задължения се очаква да поемат, и при необходимост координиране на това с услуги извън предприятието при извънредна ситуация;
- й) мерки за координиране на реакцията при извънредна ситуация в предприятието с действия извън предприятието.

2. Операторите следва да изготвят опис на наличните съоръжения, тяхната собственост, местоположението, транспорта до тях и начина на разполагането им на обекта. Описът следва да идентифицира мерки, които се предприемат, за

да се осигури поддръжката на съоръженията и процедурите в работно състояние.

2. ВЪНШНИ АВАРИЙНИ ПЛАНОВЕ

1. Външните аварийни планове включват, но без да се ограничават до:

- а) име или длъжност на лицата, които имат право да инициират аварийни процедури, и лицата, които са упълномощени да ръководят действията при извънредни ситуации извън предприятието;
- б) мерки за получаване на ранно предупреждение за аварии и процедури за готовност и свикване;
- в) мерки за координиране на необходимите средства за прилагането на външния аварийен план;
- г) мерки за осигуряване на помощ за вътрешния аварийен план, който се отнася до събития в обекта и в зоната за изключване около него;
- д) подробно описание на мерките за реагиране при извънредна ситуация извън обекта;
- е) мерки за предоставяне на подходяща информация и съвети във връзка с аварията на лица и организации, които може да бъдат засегнати от произшествието;
- ж) мерки за предоставяне на информация на спасителните служби на други държави-членки и на Комисията, в случай на голяма авария с възможни трансгранични последици;
- з) мерки за смекчаване на отрицателните въздействия върху дивата природа на брега и във водата, включително ситуации, в които замърсени с нефт животни достигат брега преди действителния разлив.

2. Главният отговарящ за реагиране при извънредна ситуация орган следва да осигури следното:

- а) опис на наличните съоръжения, тяхната собственост, местоположението, транспорта до тях и начина на разполагането им на обекта;
- б) описание на мерките, които са въведени, за да се осигури поддръжката на съоръженията и процедурите в работно състояние;
- в) опис на съоръженията, притежавани от отрасъла, които могат да бъдат предоставени при спешни случаи;
- г) описание на общата организация при извънредни ситуации с нефт и газ в морски райони, включително компетентности и отговорности на всички участващи страни и органите, отговорни за поддръжката на такава организация;

- д) мерки, с които се гарантира, че съоръженията, персоналът и процедурите са в готовност за работа и са актуални във всеки един момент.
3. Външните планове за аварийно реагиране еднозначно разясняват функциите на съответните органи, сътрудниците на спасителните служби, координаторите и другите лица, които действат по време на аварийно реагиране, така че да бъде осигурена координация при всички спешни случаи.
4. Мерките трябва да включват изисквания в случай на голяма авария, която потенциално обхваща държавата-членка или преминава границите ѝ, чрез:
- а) споделяне на планове със съседните държави-членки и Комисията;
  - б) събиране на трансгранични описи на средства за реагиране, притежавани от отрасъла и на държавно ниво, както и всички необходими адаптации за осигуряване на съвместимост между съседните страни и държавите-членки;
  - в) процедури за прилагане на Механизма за гражданска защита на ЕС (създаден с Решение 2007/779/ЕО на Съвета);
  - г) организиране на трансгранични учения за външно аварийно реагиране.

ПРИЛОЖЕНИЕ VI
Споделяне на информация и прозрачност

1. Общ формат за докладване на информация за показателите за големи опасности, разработен от Комисията съгласно членове 22 и 23, дава възможност за сравняване на информацията между държавите-членки и отделните оператори.
2. Дефиниращите изисквания за докладването, упоменати в параграф 1, съдържат най-малко следната информация и данни:
  - а) информация, свързана с непреднамерено изпускане на въглеводороди или други опасни вещества, независимо дали са запалени или не;
  - б) информация, свързана със загуба на контрол на сондажа, изискваща привеждане в действие на съоръженията за контрол на сондажа, или авария с преграда на сондажа, изискваща нейната замяна или ремонт;
  - в) излизане от строя на основен компонент на системата за технологична безопасност на инсталацията;
  - г) съществена загуба на херметичност или отпадане на защитата срещу последствия от пожар или експлозия, или загуба на позиция, поддържаща плаваща инсталация;
  - д) плавателни съдове под угрозата на сблъскване и действително сблъскване на съдове с морска инсталация;
  - е) произшествия с вертолети на морски инсталации или в близост с тях, или на път за морски инсталации;
  - ж) всеки смъртен случай;
  - з) всички сериозни наранявания на 5 или повече човека при една и съща авария;
  - и) всяка евакуация на персонал, който не е включен в ликвидирането на дадена авария;
  - й) голяма авария на околната среда.
3. Информацията, упомената в параграф 2, се състои от фактическа информация и аналитични данни относно нефтените и газови операции и е недвусмислена. Предоставената информация и данни са такива, че работата на отделните оператори да може да се сравнява не само в рамките на държавата-членка, но и сред отрасъла като цяло между държавите-членки.
4. Целта на събирането и натрупването на информацията, упомената в параграф 2, е да се осигури ранно предупреждение за (допълнително) влошаване на състоянието на преградите за безопасност и прегради от критично екологично значение, за да се предприемат коригиращи действия с предваряване на събитията. Информацията също така трябва да определя общата ефективност

на мерките и средствата за управление, прилагани от отделните оператори и отрасъла като цяло, по-специално за предотвратяване на опасности от големи аварии и за свеждане до минимум на рисковете за околната среда.

5. За да се изпълнят изискванията на член 23, се разработва опростен формат за улесняване публикуването на съответната информация съгласно параграф 2 и за изготвяне на доклади съгласно член 24 по начин, който е лесно достъпен за обществеността и осигурява трансграничното сравняване на данните.